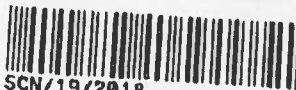

RCL: RPL/2990/2018 N
Data: 2018-03-06

SCN/19/2018
ID: 00380300029272

MINISTERSTWO INFRASTRUKTURY

Warszawa, dnia 05 marca 2018 r.

Departament Prawny

DP.I.0213.157.2016.AW
Dot. RCL.DPPRI.550.43/2016

NK: 31999/18

Pani
Agnieszka Juszczyk
Dyrektor Departamentu
Prawa Pracy, Rodziny i Infrastruktury
Rządowe Centrum Legislacji

Szanowna Pani Dyrektorko!

Departament Prawny Ministerstwa Infrastruktury przekazuje w załączeniu projekt ustawy o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (UC65), z prośbą o jego rozpatrzenie przez Komisję Prawniczą.

Jednocześnie informuję, że projekt ww. ustawy został przyjęty przez Stały Komitet Rady Ministrów w dniu 28 lutego 2018 r. i uwzględnia uzgodnione uwagi zgłoszone w ramach Komitetu.

T. Warchol
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Prawnego
Tomasz Warchol

Załączniki:

- projekt ustawy wraz z uzasadnieniem, oceną skutków regulacji i raportem z konsultacji publicznych,
- opinia o zgodności projektu z prawem UE,
- płyta CD z projektami aktów wykonawczych.

U S T A W A

z dnia ..... 2018 r.

o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw^{1) 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1260, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) odnośnik nr 1 otrzymuje brzmienie:

„Niniejsza ustawa wdraża:

- 1) dyrektywę Rady 91/671/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. odnoszącą się do obowiązkowego stosowania pasów bezpieczeństwa i urządzeń przytrzymujących dla dzieci w pojazdach (Dz. Urz. WE L 373 z 31.12.1991, str. 26 - Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 7, t. 1, str. 353, Dz. Urz. UE L 115 z 9.05.2003 - Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 7, t. 7, str. 63 oraz Dz. Urz. UE L 59 z 28.02.2014, str. 32);
- 2) dyrektywę Rady 92/6/EWG z dnia 10 lutego 1992 r. w sprawie montowania i zastosowania urządzeń ograniczenia prędkości w niektórych kategoriach pojazdów silnikowych we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 57 z 02.03.1992, str. 27 - Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 7, t. 1, str. 359, Dz. Urz. WE L 327 z 4.12.2002, str. 8 - Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 7, t. 1, str. 179);

---

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/45/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie okresowych badań zdatności do ruchu drogowego pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz uchylającą dyrektywę 2009/40/WE (Dz. Urz. UE L 127 z 29.04.2014, str. 51.) oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/719 z dnia 29 kwietnia 2015 r. zmieniającą dyrektywę Rady 96/53/WE ustanawiającą dla niektórych pojazdów drogowych poruszających się na terytorium Wspólnoty maksymalne dopuszczalne wymiary w ruchu krajowym i międzynarodowym oraz maksymalne dopuszczalne obciążenia w ruchu międzynarodowym (Dz. Urz. UE L 115 z 6.05.2015, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 1926 oraz z 2018 r. poz. 79, 106, 138 i 317.

- 3) dyrektywę Rady 96/53/WE z dnia 25 lipca 1996 r. ustanawiającą dla niektórych pojazdów drogowych poruszających się na terytorium Wspólnoty maksymalne dopuszczalne wymiary w ruchu krajowym i międzynarodowym oraz maksymalne dopuszczalne obciążenia w ruchu międzynarodowym (Dz. Urz. WE L 235 z 17.09.1996, str. 59 - Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 2, str. 478, Dz. Urz. WE L 67 z 9.03.2002, str. 47 - Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 6, str. 85, Dz. Urz. UE L 115 z 6.05.2015, str. 1);
- 4) dyrektywę Rady 1999/37/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie dokumentów rejestracyjnych pojazdów (Dz. Urz. WE L 138 z 1.06.1999, str. 57 - Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 4, str. 351, Dz. Urz. UE L 10 z 16.01.2004, str. 29 - Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 7, str. 710, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 344, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 356 oraz Dz. Urz. UE L 127 z 29.04.2014, str. 129);
- 5) dyrektywę 2000/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2000 r. w sprawie drogowej kontroli przydatności do ruchu pojazdów użytkowych poruszających się we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 203 z 10.08.2000, str. 1 - Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 5, str. 80, Dz. Urz. UE L 90 z 8.04.2003, str. 37 - Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 7, str. 254, Dz. Urz. UE L 173 z 8.07.2010, str. 33);
- 6) dyrektywę 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającej ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów („dyrektywa ramowa”) (Dz. Urz. UE L 263 z 9.10.2007, str. 1, Dz. Urz. UE L 292 z 31.10.2008, str. 1, Dz. Urz. UE L 35 z 4.02.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 118 z 13.05.2009, str. 13, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 200 z 31.07.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 320 z 5.12.2009, str. 36 i Dz. Urz. UE L 339 z 22.12.2009, str. 60, Dz. Urz. UE L 72 z 20.03.2010, str. 17 i Dz. Urz. UE L 110 z 1.05.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 53 z 26.02.2011, str. 4, Dz. Urz. UE L 167 z 25.06.2011, str. 1 i Dz. Urz. UE L 185 z 15.07.2011, str. 30, Dz. Urz. UE L 28 z 31.01.2012, str. 24, Dz. Urz. UE L 126 z 15.05.2012, str. 15 i Dz. Urz. UE L 353 z 21.12.2012, str. 1 i 31, Dz. Urz. UE L 47 z 20.02.2013, str. 51, Dz. Urz. UE L 55 z 27.02.2013, str. 9, Dz. Urz. UE L 65 z 8.03.2013, str. 1 i Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 172, Dz. Urz. UE L

43 z 13.02.2014, str. 12, Dz. Urz. UE L 47 z 18.02.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 69 z 8.03.2014, str. 3 i Dz. Urz. UE L 315 z 1.11.2014, str. 3, Dz. Urz. UE L 9 z 15.01.2015, str. 1 i Dz. Urz. UE L 28 z 4.02.2015, str. 3 oraz Dz. Urz. UE L 175 z 7.07.2017, str. 1 i 708, Dz. Urz. UE L 192 z 24.07.2017, str. 1 i Dz. Urz. UE L 349 z 29.12.2017, str. 1);

7) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/45/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie okresowych badań zdatności do ruchu drogowego pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz uchylająca dyrektywę 2009/40/WE (Dz. Urz. UE L 127 z 29.04.2014, str. 51);

8) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2015/413/UE z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie ułatwień w zakresie transgranicznej wymiany informacji dotyczących przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego (Dz. Urz. UE L 68 z 13.03.2015, str. 9).”;

2) w art. 2:

a) pkt 39 otrzymuje brzmienie:

„39) pojazd zabytkowy – pojazd, który spełnia łącznie następujące warunki:

1) jest wpisany, na podstawie odrębnych przepisów, do inwentarza muzealiów albo do rejestru zabytków lub znajduje się w wojewódzkiej ewidencji zabytków;

2) ma co najmniej 30 lat;

3) jego typ nie jest już produkowany;

4) nie dokonano w nim zasadniczych zmian konstrukcyjnych;”;

b) pkt 41 otrzymuje brzmienie:

„41) autobus – pojazd samochodowy przeznaczony konstrukcyjnie do przewozu więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą oraz ich bagażu;”;

c) pkt 50 otrzymuje brzmienie:

„50) przyczepa – pojazd na kołach, bez silnika, przystosowany do łączenia go z innym pojazdem; określenie to obejmuje również przyczepę modułową;”;

d) po pkt 50 dodaje się pkt 50a i 50b w brzmieniu:

„50a) moduł przyczepy – pojazd posiadający co najmniej 2 osie niezależne w jednej linii, umożliwiający połączenie z kompatybilnymi modułami przyczepy;

- 50b) przyczepa modułowa -- przyczepa składająca się z jednego lub więcej modułów przyczepy, przeznaczona konstrukcyjnie do przewozu ładunków niepodzielnych;”
- e) pkt 52 otrzymuje brzmienie:
„52) naczepa – przyczepę, której część spoczywa na innym pojeździe i obciąża ten pojazd;”
- f) po pkt 60 dodaje się pkt 60a w brzmieniu:
„60a) rodzaj pojazdu – klasyfikację pojazdu według wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 76 ust. 1 pkt 3;”
- g) pkt 82 otrzymuje brzmienie:
„82) tramwaj – pojazd szynowy przystosowany do uczestniczenia w ruchu drogowym;”
- h) w pkt 85 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 86 i 87 w brzmieniu:
„86) badanie techniczne – zespół czynności kontrolnych wykonywanych na podstawie przepisów prawa, sprawdzających spełnianie przez pojazd odpowiednich warunków lub wymagań technicznych;
87) diagnosta – osobę fizyczną uprawnioną do wykonywania badania technicznego na podstawie świadectwa kompetencji diagnosty.”;
- 3) w art. 11 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Korzystanie przez pieszego z drogi dla rowerów jest dozwolone, z zastrzeżeniem ust. 4b, jedynie w przypadku braku chodnika lub pobocza albo niemożności korzystania z nich. Pieszy, z wyjątkiem osoby niepełnosprawnej, korzystając z tej drogi, jest obowiązany ustąpić miejsca kierującemu rowerem.”;
- 4) po art. 39 dodaje się art. 39a w brzmieniu:
„Art. 39a. Kierujący pojazdem kategorii N₂ i N₃ albo zespołem pojazdów złożonym z takiego pojazdu, wyposażonym w tylnej części pojazdu w urządzenie posiadające właściwości służące zmniejszeniu oporu aerodynamicznego (urządzenie aerodynamiczne), dla którego warunki określają przepisy wydane na podstawie art. 66 ust. 5, może używać tego urządzenia wyłącznie podczas ruchu na autostradzie, drodze ekspresowej lub drodze dwujezdniowej co najmniej o dwóch pasach przeznaczonych dla każdego kierunku ruchu poza obszarem zabudowanym.”;
- 5) w art. 66:
a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Pojazd kategorii M₂ oraz M₃ powinien być wyposażony w homologowany ogranicznik prędkości, ograniczający maksymalną prędkość do 100 km/h. Pojazd kategorii N₂ oraz N₃ powinien być wyposażony w homologowany ogranicznik prędkości, ograniczający maksymalną prędkość do 90 km/h. Ogranicznik prędkości powinien być montowany przez producenta lub jednostkę przez niego upoważnioną.”,

b) w ust. 1b w pkt 5 kropkę zastępuję się średnikiem i dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:

„6) kategorii N₃ oraz M₃ o maksymalnej masie całkowitej przekraczającej 10 t, zarejestrowanego przed dniem 1 stycznia 1988 r.;

7) kategorii N₂, M₂ oraz M₃ o maksymalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 10 t, zarejestrowanego przed dniem 1 października 2001 r.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Właściciel lub posiadacz pojazdu odpowiada za utrzymanie w należyтым stanie oraz sprawność i skuteczność działania urządzeń i wyposażenia pojazdu, o którym w ust. 2.”;

6) w art. 66a:

a) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„2. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego nadaje w drodze decyzji administracyjnej po wniesieniu opłaty, na wniosek właściciela pojazdu, numer nadwozia, podwozia lub ramy, w przypadku pojazdu:”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2d w brzmieniu:

„2a. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego wydaje w drodze decyzji administracyjnej po wniesieniu opłaty, na wniosek właściciela pojazdu, zgodę na wykonanie i umieszczenie tabliczki znamionowej zastępczej, w przypadku:

1) braku, utraty lub zniszczenia tabliczki znamionowej;

2) utraty aktualności treści tabliczki znamionowej. ;

2b. Opłaty, o których mowa w ust. 2 i 2a, stanowią przychód Transportowego Dozoru Technicznego.

2c. Maksymalna wysokość opłat, o których mowa w ust. 2 i 2a, nie może przekroczyć 100 zł.

2d. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego prowadzi rejestr nadanych i umieszczonych numerów nadwozia, podwozia lub ramy oraz wykonanych i umieszczonych tabliczek znamionowych zastępczych.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy sposób i tryb nadawania i umieszczania numerów nadwozia, podwozia lub ramy w przypadkach, o których mowa w ust. 2,
- 2) wzór tabliczki znamionowej zastępczej,
- 3) wysokość opłat za nadanie numeru nadwozia, podwozia lub ramy oraz za wydanie zgody na wykonanie i umieszczenie tabliczki znamionowej zastępczej

– uwzględniając znaczenie numeru nadwozia, podwozia lub ramy oraz tabliczki znamionowej zastępczej dla zapewnienia pewności i bezpieczeństwa obrotu pojazdami, konieczność zastosowania jednolitych standardów przy nadawaniu i umieszczaniu numeru nadwozia, podwozia lub ramy umożliwiających jednoznaczną identyfikację pojazdu.”;

7) w art. 70y:

a) w ust.1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Badania, o których mowa w zdaniu pierwszym, może wykonywać także Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego w zakresie określonym w ust. 1a i przepisach wydanych na podstawie ust. 7.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego może wykonywać badania, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. c, pkt 2 i 3.”,

c) w ust. 2 w pkt 4 kropkę zastępuję się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) w zakresie dopuszczenia do ruchu pojazdu zarejestrowanego, w którym dokonano zmian konstrukcyjnych - przeprowadzanie badań potwierdzających spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych określonych dla danego pojazdu w przepisach dotyczących homologacji typu, których spełnienie wymagane jest przepisami w zakresie warunków technicznych pojazdów.”,

d) po ust. 5 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Koszty badań potwierdzających spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych pojazdu zarejestrowanego, w którym dokonano zmian konstrukcyjnych pokrywa właściciel pojazdu.

7. Minister właściwy do spraw transportu może określić, w drodze rozporządzenia, dodatkowy zakres badań, o których mowa w ust. 2, które może wykonywać Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego, uwzględniając konieczność zapewnienia właściwego poziomu bezpieczeństwa w ruchu drogowym i ochrony środowiska.”;

8) w art. 70z ustawy:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego lub jednostka uprawniona przeprowadza badania homologacyjne na wniosek odpowiednio producenta albo podmiotu dokonującego montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem.”,

b) ust. 5-8 otrzymują brzmienie:

„5. W ramach badań homologacyjnych producent dostarcza na swój koszt, na żądanie Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego lub jednostki uprawnionej, pojazdy, przedmioty wyposażenia lub części, w liczbie i kompletacji koniecznej do przeprowadzenia wymaganych badań.

6. Z przeprowadzonego badania homologacyjnego, z zastrzeżeniem ust. 7, Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego lub jednostka uprawniona sporządzają:

- 1) protokół wraz ze sprawozdaniem zawierającym wyniki tego badania - w przypadku badań homologacyjnych typu pojazdu oraz sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem, albo
- 2) sprawozdanie zawierające wyniki tego badania - w przypadku typu przedmiotu wyposażenia lub części.

7. W przypadku określenia przez producenta zakresu wymagań technicznych, do sprawdzenia z zastosowaniem wirtualnych metod testowania, Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego lub jednostka uprawniona przeprowadza procedurę walidacji, o której mowa w załączniku XVI do dyrektywy 2007/46/WE, z której sporządza sprawozdanie. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego lub jednostka uprawniona w porozumieniu z Dyrektorem Transportowego Dozoru

Technicznego w sprawozdaniu określa zasadność zastosowania wirtualnej metody testowania.

8. W sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 6, podmiot sporządzający sprawozdanie zamieszcza informacje o zastosowanych podczas przeprowadzanych badań homologacyjnych typu WE pojazdu, typu WE przedmiotu wyposażenia lub części wirtualnych metodach testowania.”;

9) w art. 70zq ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Badanie potwierdzające spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych oraz równoważności zastosowanych wymagań alternatywnych dla danego pojazdu w celu dopuszczenia jednostkowego pojazdu przeprowadza, na wniosek producenta, importera lub właściciela pojazdu, Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego lub jednostka uprawniona.”;

10) w art. 70zv ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Badanie potwierdzające spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych w celu uzyskania świadectwa dopuszczenia indywidualnego WE pojazdu przeprowadza Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego lub jednostka uprawniona, na wniosek producenta, importera albo właściciela pojazdu.”;

11) w art. 71:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dokumentem stwierdzającym dopuszczenie do ruchu pojazdu samochodowego, ciągnika rolniczego, pojazdu wolnobieżnego wchodzącego w skład kolejki turystycznej, motoroweru lub przyczepy jest dowód rejestracyjny albo pozwolenie czasowe, a w przypadku gdy odpowiednio w dowodzie rejestracyjnym albo pozwoleniu czasowym nie jest określony aktualny termin ważności badania technicznego dodatkowo zaświadczenie o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu. Przepis ten nie dotyczy pojazdów, o których mowa w ust. 1b, 1c i 3.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1b w brzmieniu:

„1a. Zaświadczenie o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu potwierdza dopuszczenie do ruchu pojazdu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli wskazuje:

- 1) pozytywny wynik badania technicznego albo
- 2) negatywny wynik badania technicznego, o ile diagnosta zezwolił na używanie pojazdu przez czas określony, zgodnie z przepisami wydanymi

na podstawie art. 81 ust. 22 – wyłącznie przez okres i na warunkach wskazanych w zaświadczeniu.

1b. W przypadku przyczepy lekkiej z wyjątkiem przyczepy lekkiej marki SAM i pojazdu zabytkowego nie przeznaczonego do wykonywania zarobkowego transportu drogowego dokumentem stwierdzającym dopuszczenie do ruchu pojazdu jest wyłącznie dowód rejestracyjny albo pozwolenie czasowe.

1c. W przypadku pojazdu czasowo zarejestrowanego na podstawie art. 74 ust. 2 pkt 2 lit. c dokumentem stwierdzającym dopuszczenie do ruchu pojazdu jest wyłącznie pozwolenie czasowe.”,

c) ust. 2-4 otrzymują brzmienie:

„2. Pojazdy określone w ust. 1 są dopuszczone do ruchu, jeżeli odpowiadają warunkom określonym w art. 66 oraz są zarejestrowane i zaopatrzone w zalegalizowane tablice (tablicę) rejestracyjne, a w przypadku pojazdów samochodowych, z wyłączeniem motocykli oraz czterokołowców, w nalepkę kontrolną.

3. Pojazd niewymieniony w ust. 1, przyczepa motocyklowa, przyczepa motorowerowa oraz przyczepa specjalna przeznaczona do ciągnięcia przez ciągnik rolniczy lub pojazd wolnobieżny jest dopuszczony do ruchu, jeżeli odpowiada warunkom określonym w art. 66.

4. Zespół pojazdów składający się z pojazdu samochodowego o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t i przyczepy albo autobusu i przyczepy może być dopuszczony do ruchu po uzyskaniu odpowiedniej adnotacji w dowodzie rejestracyjnym pojazdu silnikowego, dokonanej na podstawie informacji zawartej w dokumencie, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 3, albo zaświadczeniu o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu. Przepis ten nie dotyczy motocykla.”;

12) w art. 72:

a) w ust. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) pojazdu, o którym mowa w art. 81 ust. 4 pkt 1 - w zakresie ust. 1 pkt 4.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dodatkowo wymaga się dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań, o których mowa w art. 2 pkt 39 - w stosunku do pojazdów zabytkowych. Dokumentem potwierdzającym spełnienie wymagań, o których

mowa w art. 2 pkt 39 jest pisemna opinia rzeczoznawcy samochodowego, o którym mowa w art. 79a.”;

13) w art. 75a po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wpis do rejestru jest wolny od opłat.”;

14) w art. 78 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie przeniesienia na inną osobę własności pojazdu zarejestrowanego, dotychczasowy właściciel przekazuje nowemu właścicielowi dowód rejestracyjny albo pozwolenie czasowe i kartę pojazdu, jeżeli była wydana, a w przypadku gdy odpowiednio w dowodzie rejestracyjnym albo pozwoleniu czasowym nie jest określony aktualny termin ważności badania technicznego także zaświadczenie o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu.”;

15) w art. 80b w ust. 1:

a) po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) o diagnostach;”;

b) pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) o nadaniu i umieszczeniu nowego numeru nadwozia, podwozia lub ramy pojazdu;”;

c) po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:

„12a) o wykonaniu i umieszczeniu nowej tabliczki znamionowej zastępczej;”;

d) w pkt 20 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 21 w brzmieniu:

„21) o przedsiębiorcach i innych podmiotach wpisanych do rejestru przedsiębiorców prowadzących stacje kontroli pojazdów:

a) firmę przedsiębiorcy (nazwę podmiotu) oraz jego adres i siedzibę,

b) adres stacji kontroli pojazdów,

c) numer identyfikacyjny REGON,

d) kod rozpoznawczy stacji kontroli pojazdów,

e) zakres badań,

f) datę wpisu do rejestru,

g) datę wykreślenia z rejestru,

h) imiona i nazwiska zatrudnionych diagnostów wraz z numerami ewidencyjnymi.”;

16) w art. 80ba:

a) w ust. 1:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przez organ właściwy w sprawach rejestracji pojazdów – w zakresie danych, o których mowa w art. 80b ust. 1 pkt 1, pkt 2–5 z wyłączeniem daty zgonu, pkt 8 i 9, pkt 10 w zakresie terminu okresowego badania technicznego pojazdu w przypadku rejestracji pojazdu wcześniej niezarejestrowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pkt 13, 16–18 i 20;”

- pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) przez stacje kontroli pojazdów oraz Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego – z wyłączeniem pojazdów, o których mowa w art. 73 ust. 3, w zakresie danych, o których mowa w art. 80b ust. 1 pkt 10 i 15 oraz przy przeprowadzaniu badania technicznego pojazdu niezarejestrowanego także pkt 1 i 13;”

- w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego - w zakresie danych, o których mowa w art. 80b ust. 1 pkt 10a, 12, 12a i 21.”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podmioty wymienione w ust. 1 pkt 1-4, 6-8 wprowadzają dane do ewidencji w czasie wykonania czynności skutkującej koniecznością przekazania danych do ewidencji, za pomocą systemu teleinformatycznego obsługującego ewidencję lub za pomocą systemów teleinformatycznych obsługujących zadania realizowane przez te podmioty.”

17) uchyla się art. 80be;

18) w art. 80d:

a) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) opłata ewidencyjna, o której mowa w art. 75 ust. 2, art. 77 ust. 3 i 3a, art. 80t ust. 2, art. 84 ust. 1 pkt 2, 86c ust. 3 pkt 2 i art. 150 ust. 1;”

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wysokość każdej opłaty ewidencyjnej, o której mowa w art. 75 ust. 2, art. 77 ust. 3 i 3a, art. 80t ust. 2, art. 84 ust. 1 pkt 2, 86c ust. 3 pkt 2 i art. 150 ust. 1 ustawy oraz w art. 10 ust. 1, art. 13 ust. 6, art. 14 ust. 1, art. 15 ust. 5, art. 16 ust. 1 i 5, art. 18 ust. 2, art. 28 ust. 8 i 9, art. 31 ust. 3, art. 33 ust. 2 pkt 1, art. 38 ust. 2 pkt 1, art. 58 ust. 2 pkt 1, art. 77 ust. 2 pkt 1, art. 85 ust. 8, art. 87 ust. 3 pkt 1, art. 97 ust. 3, art. 101 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 2 pkt 3, art. 102 ust. 2, art. 103 ust. 3 i 3a, art. 109 ust. 1, 3

i 4, art. 110, art. 115 ust. 6, art. 117 ust. 3 pkt 1 i art. 124 ust. 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, a także w art. 39g ust. 9 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym i w art. 25 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych, nie może przekroczyć równowartości w złotych 2 euro, a w przypadku opłaty, o której mowa w art. 8 ust. 4 i 5 ustawy, równowartości w złotych 50 eurocentów, ustalonej przy zastosowaniu kursu średniego ustalonego przez Narodowy Bank Polski w dniu ogłoszenia rozporządzenia, o którym mowa w ust. 7.”,

c) ust. 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wysokość opłaty ewidencyjnej, o której mowa w art. 8 ust. 4 i 5, art. 75 ust. 2, art. 77 ust. 3 i 3a, art. 80t ust. 2, art. 84 ust. 1 pkt 2, 86c ust. 3 pkt 2 i art. 150 ust. 1 ustawy oraz w art. 10 ust. 1, art. 13 ust. 6, art. 14 ust. 1, art. 15 ust. 5, art. 16 ust. 1 i 5, art. 18 ust. 2, art. 28 ust. 8 i 9, art. 31 ust. 3, art. 33 ust. 2 pkt 1, art. 38 ust. 2 pkt 1, art. 58 ust. 2 pkt 1, art. 77 ust. 2 pkt 1, art. 85 ust. 8, art. 87 ust. 3 pkt 1, art. 97 ust. 3, art. 101 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 2 pkt 3, art. 102 ust. 2, art. 103 ust. 3 i 3a, art. 109 ust. 1, 3 i 4, art. 110, art. 115 ust. 6, art. 117 ust. 3 pkt 1 i art. 124 ust. 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, a także w art. 39g ust. 9 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym i w art. 25 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych, oraz sposób jej wnoszenia;”;

19) w dziale III:

a) rozdział 3 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 3

Badania techniczne pojazdów

Art. 81. 1. Właściciel lub posiadacz pojazdu samochodowego, ciągnika rolniczego, pojazdu wolnobieżnego wchodzącego w skład kolejki turystycznej, motoroweru lub przyczepy jest obowiązany przedstawiać go do badania technicznego.

2. Badania techniczne dzielą się na badania okresowe, badania dodatkowe oraz badania co do zgodności z warunkami technicznymi.

3. Okresowe badanie techniczne po raz pierwszy jest przeprowadzane przed pierwszą rejestracją pojazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Badaniu, o którym mowa w ust. 3, nie podlega:

- 1) nowy pojazd, dla którego wydano świadectwo zgodności WE, świadectwo zgodności, dopuszczenie jednostkowe pojazdu, decyzję o uznaniu dopuszczenia jednostkowego pojazdu albo świadectwo dopuszczenia indywidualnego WE pojazdu lub nowy pojazd objęty obowiązkiem, o którym mowa w art. 70d ust.1;
  - 2) pojazd zarejestrowany po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim:
    - a) na którego typ wydano świadectwo homologacji typu WE pojazdu - w okresie od dnia pierwszej rejestracji za granicą do dnia terminu okresowego badania technicznego, ustalonego na podstawie ust. 6, lub
    - b) w którego zaświadczeniu o przeprowadzonym badaniu technicznym lub innym dokumencie wydanym przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego przedstawionym do rejestracji, zawarta jest informacja o wykonanym badaniu technicznym i jego terminie ważności, z zastrzeżeniem ust. 21
- z wyjątkiem pojazdu z zamontowanym urządzeniem technicznym podlegającym dozorowi technicznemu oraz pojazdu przystosowanego konstrukcyjnie do ruchu lewostronnego.

5. Taksówka, pojazd uprzywilejowany lub pojazd odpowiednio przystosowany lub wyposażonego zgodnie z przepisami o przewozie towarów niebezpiecznych, przed pierwszą rejestracją na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlega dodatkowemu badaniu technicznemu, o którym mowa odpowiednio w ust. 14 pkt 4.

6. Okresowe badanie techniczne pojazdu przeprowadza się corocznie przed upływem roku od dnia pierwszej rejestracji lub od dnia przeprowadzonego badania, z zastrzeżeniem ust. 7-13.

7. Okresowe badanie techniczne samochodu osobowego, samochodu ciężarowego i specjalnego o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t, czterokołowca, motocykla lub przyczepy o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t przeprowadza się przed upływem 3 lat od dnia pierwszej rejestracji, następnie przed upływem 5 lat od dnia pierwszej rejestracji i nie później niż 2 lata od dnia przeprowadzenia poprzedniego badania technicznego, a następnie

corocznie przed upływem kolejnego roku od dnia przeprowadzenia badania. Nie dotyczy to pojazdu odpowiednio przystosowanego lub wyposażonego zgodnie z przepisami o przewozie towarów niebezpiecznych, taksówki, pojazdu samochodowego konstrukcyjnie przeznaczonego do przewozu osób wykorzystywanego do zarobkowego przewozu osób, pojazdu marki „SAM”, pojazdu zasilanego gazem, pojazdu przystosowanego do używania jako pojazd uprzywilejowany oraz pojazdu używanego do nauki jazdy lub egzaminu państwowego, które podlegają corocznym badaniom technicznym.

8. Okresowe badanie techniczne ciągnika rolniczego, przyczepy rolniczej, motoroweru oraz czterokołowca lekkiego przeprowadza się przed upływem 3 lat od dnia pierwszej rejestracji, a następnie przed upływem każdych kolejnych 2 lat od dnia przeprowadzenia badania technicznego.

9. Okresowe badanie techniczne autobusu przeprowadza się przed upływem roku od dnia pierwszej rejestracji i następnie przed upływem każdych kolejnych 6 miesięcy od dnia przeprowadzenia badania technicznego. Przepis stosuje się także do autobusu – pojazdu zabytkowego wykorzystywanego do zarobkowego transportu drogowego oraz autobusu marki SAM.

10. Przepisy ust. 7-9 dotyczą również pojazdów, o których mowa w ust. 7-9, zarejestrowanych po raz pierwszy za granicą. W tym przypadku za dzień pierwszej rejestracji, o której mowa w ust. 7-9, przyjmuje się dzień pierwszej rejestracji za granicą.

11. Przyczepa lekka z wyjątkiem przyczepy lekkiej marki SAM, przyczepa specjalna przeznaczona do ciągnięcia przez ciągnik rolniczy lub pojazd wolnobieżny, pojazd zabytkowy nie podlegają okresowym badaniom technicznym.

12. Pojazd zabytkowy przeznaczony do wykonywania zarobkowego transportu drogowego podlega corocznym badaniom technicznym.

13. Okresowe badanie techniczne przyczepy lekkiej marki SAM przeprowadza się przed upływem 5 lat od dnia pierwszej rejestracji, a następnie co 5 lat od dnia przeprowadzonego badania.

14. Niezależnie od badań, o których mowa w ust. 3-6, dodatkowemu badaniu technicznemu podlega pojazd:

- 1) skierowany przez organ kontroli ruchu drogowego:

- a) w przypadku uzasadnionego przypuszczenia, że zagraża bezpieczeństwu ruchu drogowego lub narusza wymagania ochrony środowiska,
  - b) który uczestniczył w wypadku drogowym lub innym zdarzeniu, w którym zostały uszkodzone zasadnicze elementy nośne konstrukcji nadwozia, podwozia lub ramy, z zastrzeżeniem pkt 5, lub noszący ślady uszkodzeń albo którego stan techniczny wskazuje na naruszenie elementów nośnych konstrukcji pojazdu, w tym kół, zawieszenia oraz układów poduszek powietrznych, układu kierowniczego lub hamulcowego;
- 2) skierowany przez starostę albo na wniosek właściciela lub posiadacza pojazdu:
- a) w celu identyfikacji lub ustalenia danych niezbędnych do jego rejestracji,
  - b) jeżeli z dokumentów wymaganych do jego rejestracji wynika, że uczestniczył w wypadku drogowym lub innym zdarzeniu lub narusza wymagania ochrony środowiska,
  - c) w celu sprawdzenia przystosowania pojazdu do ciągnięcia przyczepy,
  - d) w celu sprawdzenia prawidłowości konstrukcyjnego ograniczenia prędkości ciągnika rolniczego wchodzącego w skład kolejki turystycznej, do prędkości 25 km/h,
  - e) w przypadku, o którym mowa w pkt 1 lit. a,
  - f) w którym dokonano zmian konstrukcyjnych, zmian lub modyfikacji układów i elementów odpowiadających za bezpieczeństwo lub mających wpływ na ochronę środowiska, skutkujących zmianą układu napędowego, zmianą masy, zmianą wymiarów lub zmianą nacisków, zmian konstrukcyjnych powodujących zmianę rodzaju pojazdu na autobus lub zmianę rodzaju pojazdu na pojazd specjalny, z zastrzeżeniem art. 66 ust. 4 pkt 5 i 6, z wyłączeniem montażu instalacji do zasilania gazem;
- 3) w którym dokonano zmian konstrukcyjnych lub wymiany elementów powodujących zmianę danych w dowodzie rejestracyjnym, z zastrzeżeniem art. 66 ust. 4 pkt 5 i 6, z wyłączeniem montażu instalacji do zasilania gazem;
- 4) który ma być używany jako taksówka, pojazd przystosowany do używania jako pojazd uprzywilejowany, pojazd do nauki jazdy lub przeprowadzania

- egzaminu państwowego lub pojazd odpowiednio przystosowany lub wyposażony zgodnie z przepisami o przewozie towarów niebezpiecznych;
- 5) w którym została dokonana naprawa wynikająca ze szkody istotnej;
  - 6) w którym w czasie badania technicznego stwierdzono ślady uszkodzeń lub naruszenie elementów nośnych konstrukcji pojazdu, mogących stwarzać zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu drogowego;
  - 7) dla którego określono wymagania techniczne w przepisach ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2017 r. poz. 2491 oraz z 2018 r. poz. 62 i 86), ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 200, 106 i 138,) lub ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2343, 2175, 2201, 2369 oraz z 2018 poz. 317);
  - 8) autobus, którego dopuszczalna prędkość na autostradzie i drodze ekspresowej wynosi 100 km/h, co do zgodności z dodatkowymi warunkami technicznymi;
  - 9) wyposażony w blokadę alkoholową.

15. Badaniu co do zgodności z warunkami technicznymi podlega pojazd zabytkowy przed pierwszą rejestracją na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

16. Badanie techniczne pojazdu z zamontowanym urządzeniem technicznym podlegającym dozorowi technicznemu przeprowadza się po przedstawieniu dokumentu wydanego przez właściwy organ dozoru technicznego, stwierdzającego sprawność urządzenia technicznego.

17. Badanie techniczne pojazdu wyposażonego w blokadę alkoholową przeprowadza się po przedstawieniu dokumentu potwierdzającego kalibrację blokady alkoholowej, wystawionego przez producenta urządzenia lub jego upoważnionego przedstawiciela, ważnego przez okres 12 miesięcy od dnia wystawienia.

18. W przypadku powstania trudności w ustaleniu parametrów pojazdu, badanie techniczne może być przeprowadzone po przedstawieniu opinii rzeczoznawcy samochodowego, o którym mowa w art. 79a.

19. Badanie techniczne ciągnika rolniczego i przyczepy rolniczej może być przeprowadzane w infrastrukturze innej niż stacja kontroli pojazdów zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ust. 22 pkt 1 oraz art. 86k ust. 1 pkt 2.

20. Na wniosek właściciela lub posiadacza pojazdu może być przeprowadzone badanie techniczne pojazdu w sposób określony dla okresowego badania technicznego pojazdu celem sprawdzenia stanu technicznego pojazdu.

21. Termin ważności badania technicznego pojazdu, o którym mowa w ust. 4 pkt 2 lit. b, uznaje się, o ile nie jest dłuższy niż termin ważności badania technicznego ustalany na podstawie ust. 6-13.

22. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) przedmiot, zakres i sposób przeprowadzenia badań technicznych pojazdów, z wyłączeniem tramwaju i trolejbusu,
- 2) sposób prowadzenia rejestru wykonanych badań technicznych pojazdów oraz szczegółowy zakres danych w nim gromadzonych ,
- 3) wzory dokumentów stosowanych przy tych badaniach oraz warunki i tryb ich wydawania

– uwzględniając warunki techniczne oraz specyfikę konstrukcji pojazdów podlegających badaniu, w tym proces zużywania podstawowych części i elementów wyposażenia tych pojazdów mających bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo ruchu, wiek pojazdu, konieczność szczegółowego udokumentowania przebiegu badania technicznego, oraz potrzebę ujednoczenia dokumentów i ułatwienie ich identyfikacji, konieczność zapewnienia sprawności i przejrzystości procedury ich wydawania, z uwzględnieniem konieczności archiwizacji wyników badań i danych gromadzonych w rejestrze wykonanych badań technicznych pojazdów oraz sporządzania dokumentacji fotograficznej.

23. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) przedmiot, zakres i sposób przeprowadzania badań pojazdów zabytkowych co do zgodności z warunkami technicznymi,
- 2) wzór zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym oraz wzory innych dokumentów stosowanych przy tych badaniach oraz warunki i tryb ich wydawania

– uwzględniając konieczność zapewnienia bezpiecznego korzystania z pojazdów zabytkowych, zakres warunków technicznych pojazdów podlegających badaniu, potrzebę ujednoczenia dokumentów i ułatwienie ich identyfikacji, konieczność zapewnienia sprawności i przejrzystości procedury

ich wydawania oraz zapewnienie prawidłowego prowadzenia wymaganej dokumentacji.

Art. 82. 1. Organem właściwym w sprawie badań technicznych pojazdów odpowiedzialnym za zapewnienie obiektywizmu i wysokiej jakości badań technicznych pojazdów jest Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego.

2. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego przedstawia ministrowi właściwemu do spraw transportu roczne sprawozdanie z działań związanych z zapewnieniem prawidłowej jakości badań technicznych pojazdów – do końca pierwszego kwartału roku następnego.

3. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego gromadzi na wyodrębnionym rachunku bankowym:

- a) opłatę za nadanie numeru nadwozia, podwozia lub ramy, o której mowa w art. 66a ust. 2,
- b) opłatę za badania techniczne tramwaju i trolejbusu,
- c) opłaty jakościowe, o których mowa w art. 84 ust. 2,
- d) opłaty za badania techniczne przeprowadzane przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego, o których mowa w art. 86a ust. 4 pkt 1, 2, 4 i 5,
- e) opłatę za sprawdzenie, o którym mowa w art. 86b ust. 7,
- f) opłatę za sprawdzenie uzupełniające, o którym mowa w art. 86g ust. 2,
- g) opłatę za wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących stacje kontroli pojazdów, o której mowa w art. 86c ust. 3 pkt 1,
- h) opłatę za wydanie świadectwa kompetencji diagnosty, o której mowa w art. 86p ust. 3,
- i) opłatę za wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia diagnostów, o których mowa w art. 86v ust. 10,
- j) opłatę za egzamin dla kandydatów na diagnostów i diagnostów, o której mowa w art. 86x ust. 2,
- k) opłatę za seminaria dla wykładowców w ośrodkach szkolenia diagnostów, o której mowa w art. 86u ust. 3,
- l) opłatę za zgodę na wykonanie i umieszczenie tabliczki znamionowej zastępczej, o której mowa w art. 66a ust. 2a.

4. Środki, o których mowa w ust. 3, są przeznaczone na:

- 1) utworzenie i prowadzenie rejestru:

- a) nadanych i umieszczonych numerów nadwozia, podwozia lub ramy oraz wykonanych i umieszczonych tabliczek znamionowych zastępczych, o którym mowa w art. 66a ust. 2d,
- b) przedsiębiorców prowadzących stacje kontroli pojazdów, o którym mowa w art. 86c ust. 1,
- c) przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia diagnostów, o którym mowa w art. 86v ust. 5,
- d) diagnostów, o którym mowa w art. 86q ust. 1,
- e) stacji kontroli pojazdów, o których mowa w art. 86a ust. 9;
- 2) pokrycie kosztów badań technicznych, o których mowa w art. 86a ust. 4 pkt 1, 2, 4 i 5;
- 3) pokrycie kosztów związanych z umieszczaniem numerów nadwozia, podwozia lub ramy nadanych przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego;
- 4) przeprowadzenie sprawdzenia:
  - a) o którym mowa w art. 86b ust. 7,
  - b) uzupełniającego, o którym mowa w art. 86g ust. 2;
- 5) sprawowanie nadzoru nad badaniami technicznymi pojazdów oraz przedsiębiorcami prowadzącymi stacje kontroli pojazdów, o którym mowa art. 86j ust.1;
- 6) sprawowanie nadzoru nad przedsiębiorcami prowadzącymi ośrodki szkolenia diagnostów, o którym mowa w art. 86w ust. 1;
- 7) przeprowadzanie kontroli okresowych ośrodków szkolenia diagnostów, o których mowa w art. 86w ust. 2;
- 8) przeprowadzanie egzaminów dla kandydatów na diagnostów i diagnostów, o których mowa w art. 86x ust. 1;
- 9) wydawanie świadectw kompetencji diagnostów, o których mowa w art. 86p ust. 2;
- 10) prowadzenie seminariów dla wykładowców ośrodków szkolenia diagnostów, o których mowa w art. 86u ust. 1 pkt 3 lit. c;
- 11) pokrycie kosztów związanych z wykonaniem i umieszczeniem tabliczki znamionowej zastępczej na podstawie zgody Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego, o której mowa w art. 66a ust. 2a.

Art. 83. 1. Właściciel lub posiadacz tramwaju lub trolejbusu jest obowiązany przedstawić go do badania technicznego.

2. Organem właściwym do przeprowadzania badań technicznych tramwajów i trolejbusów, z uwzględnieniem ust. 8, jest Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego.

3. Badania techniczne tramwajów i trolejbusów dzielą się na badania okresowe, badania dodatkowe oraz badania rozszerzone.

4. Okresowe badanie techniczne trolejbusów przeprowadza się przed upływem roku od dnia pierwszej rejestracji i następnie przed upływem każdego kolejnych 6 miesięcy od dnia przeprowadzenia badania technicznego.

5. Okresowe badanie techniczne tramwajów przeprowadza się przed upływem 5 lat od dnia przekazania nowego tramwaju do eksploatacji, następnie przed upływem 3 lat od dnia przeprowadzenia badania technicznego, a następnie przed upływem każdego kolejnych dwóch lat od dnia przeprowadzenia badania technicznego.

6. Dodatkowe badanie techniczne tramwajów i trolejbusów przeprowadza się:

1) w razie potrzeby uzasadnionej okolicznościami badania po wypadku;

2) na wniosek organów kontroli ruchu drogowego w celu sprawdzenia zespołów i układów w tramwaju lub trolejbusie, co do których istnieje uzasadnione przypuszczenie, że nie spełniają one obowiązujących warunków technicznych, przy czym zakres tego badania może być ograniczony do niektórych zespołów i układów tramwaju albo trolejbusu, stosownie do okoliczności, z których wynika potrzeba ich przeprowadzenia;

3) w przypadku dokonania zmiany mającej wpływ na parametry techniczne określone w przepisach o warunkach technicznych tramwajów i trolejbusów oraz zakresie ich niezbędnego wyposażenia.

7. Rozszerzone badanie techniczne tramwajów i trolejbusów przeprowadza się przed dopuszczeniem do ruchu sprowadzonego z zagranicy używanego tramwaju albo trolejbusu.

8. Badania techniczne tramwajów i trolejbusów są przeprowadzane przez upoważnionego pracownika Transportowego Dozoru Technicznego w infrastrukturze właściciela lub posiadacza, spełniającej warunki określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 10 pkt 2.

9. Do badań technicznych tramwajów i trolejbusów nie stosuje się przepisów art. 81, z wyjątkiem ust. 16 i 17.

10. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) przedmiot, zakres i sposób przeprowadzania badań technicznych tramwajów i trolejbusów;
- 2) warunki dla infrastruktury oraz wyposażenie kontrolno-pomiarowe niezbędne do przeprowadzania badań technicznych tramwajów albo trolejbusów;
- 3) wzory dokumentów stosowanych przy tych badaniach oraz warunki i tryb ich wydawania.

11. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 10, minister właściwy do spraw transportu uwzględni:

- 1) warunki techniczne oraz specyfikę konstrukcji pojazdów podlegających badaniu oraz proces zużywania podstawowych części i elementów wyposażenia tych pojazdów mających bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo ruchu;
- 2) wyposażenie kontrolno-pomiarowe oraz warunki lokalowe gwarantujące wykonywanie odpowiedniego zakresu badań technicznych pojazdów zgodnie z warunkami przeprowadzania tych badań;
- 3) potrzebę ujednoczenia dokumentów i ułatwienie ich identyfikacji, konieczność zapewnienia sprawności i przejrzystości procedury ich wydawania oraz prawidłowego prowadzenia wymaganej dokumentacji.

Art. 84. 1. Badanie techniczne przeprowadza się po uiszczeniu przez właściciela lub posiadacza pojazdu:

- 1) opłaty za przeprowadzenie badania technicznego;
- 2) opłaty ewidencyjnej – z wyłączeniem tramwajów;
- 3) opłaty za przeprowadzenie badania technicznego po wyznaczonej dacie – dotyczy przypadków przeprowadzania badania technicznego po upływie 30 dni od wyznaczonej daty badania.

2. Z opłaty, o której mowa w ust. 1 pkt 1, przedsiębiorca prowadzący stację kontroli pojazdów odprowadzają za każde przeprowadzone badanie techniczne opłatę przeznaczoną na zapewnienie prawidłowej jakości badań technicznych pojazdów, zwana dalej „opłatą jakościową”, w wysokości 3,50 zł. Opłata jakościowa stanowi przychód Transportowego Dozoru Technicznego.

3. Obowiązani do pobierania, ewidencjonowania i odprowadzania opłat, o których mowa w ust. 1, są:

1) przedsiębiorcy prowadzący stacje kontroli pojazdów – w przypadku opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3;

2) Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego – w przypadku opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2.

4. Z obowiązku uiszczania opłat, o których mowa w ust. 1, są wyłączone służby, o których mowa w art. 86m ust. 1, w przypadku wykonywania badań technicznych pojazdów służb przez upoważnione komórki organizacyjne lub stacje kontroli pojazdów, o których mowa w art. 86m ust. 2 pkt 1.

5. W przypadku ponownego badania technicznego, o którym mowa w art. 86 ust. 1, opłaty określone w ust. 1 pkt 1 i 2 uiszczą się po przeprowadzonym badaniu technicznym.

6. Maksymalna wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1 pkt 1, nie może przekroczyć 600 zł.

7. Maksymalna wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1 pkt 1, za przeprowadzenie badania technicznego tramwaju lub trolejbusu, nie może przekroczyć 1800 zł.

8. Opłatę za przeprowadzenie badania technicznego po wyznaczonej dacie:

1) pobiera się niezależnie od opłaty za przeprowadzenie badania technicznego;

2) ustala się w wysokości odpowiadającej wysokości opłaty za przeprowadzenie badania technicznego, pomniejszonej o kwotę opłaty jakościowej.

9. Opłaty za przeprowadzenie badania technicznego po wyznaczonej dacie stanowią dochód budżetu państwa w 50% oraz przychód przedsiębiorcy prowadzącego stację kontroli pojazdów w 50% .

10. Podmioty obowiązane do odprowadzenia opłaty jakościowej oraz części opłaty za przeprowadzenie badania technicznego po wyznaczonej dacie mają obowiązek, w terminie, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 18:

1) przekazać należne kwoty na wyodrębniony rachunek Transportowego Dozoru Technicznego;

2) sporządzać i przysyłać Dyrektorowi Transportowego Dozoru Technicznego miesięczne sprawozdania obejmujące:

- a) liczbę przeprowadzonych badań technicznych pojazdów, w tym badań przeprowadzonych po wyznaczonej dacie,
- b) łączną kwotę przekazanych opłat, z wyszczególnieniem opłat:
  - jakościowych,
  - za badania techniczne przeprowadzone po wyznaczonej dacie.

11. Od nieterminowo odprowadzonych opłat, o których mowa w ust. 10, pobiera się odsetki za zwłokę, w wysokości odsetek za nieterminowe regulowanie zobowiązań podatkowych.

12. Do należności z tytułu opłat, o których mowa w ust. 10, oraz odsetek za zwłokę stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.⁴⁾) z tym, że uprawnienia organów podatkowych przysługują Dyrektorowi Transportowego Dozoru Technicznego.

13. Ściągnięcie należności z tytułu należnych opłat, o których mowa w ust. 10 oraz odsetek, następuje na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1201, 1475 i 1954 oraz z 2018 r. poz. 138) - w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

14. Ściągnięte należności z tytułu należnych opłat:

1) jakościowych i odsetek od tych opłat stanowią przychód Transportowego Dozoru Technicznego;

2) za przeprowadzenie badania technicznego po wyznaczonej dacie i odsetek od tych opłat stanowią w 50% dochód budżetu państwa i w 50% przychód przedsiębiorcy prowadzącego stację kontroli pojazdów.

15. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego przekazuje opłatę, o której mowa w ust. 9, do budżetu państwa.

16. Obowiązek uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczy pojazdów niepodlegających rejestracji i pojazdów, o których mowa w art. 73 ust. 3.

---

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 648, 768, 835, 1428, 1537 i 2169 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138.

17. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego przekazuje ministrowi właściwemu do spraw transportu miesięczne sprawozdanie zawierające informacje o wysokości środków, pobranych i przekazanych przez podmioty prowadzące stacje kontroli pojazdów z tytułu opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

18. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb i sposób pobierania i ewidencjonowania oraz termin odprowadzenia i rozliczania opłaty jakościowej oraz opłaty za przeprowadzenie badania technicznego po wyznaczonej dacie przez podmioty obowiązane do ich pobierania;
- 2) wzór i termin złożenia przez podmioty obowiązane do pobierania opłaty jakościowej oraz opłaty za przeprowadzenie badania technicznego po wyznaczonej dacie miesięcznego sprawozdania zawierającego kwoty opłat jakościowych i opłat za przeprowadzenie badania technicznego po wyznaczonej dacie, pobranych i przekazanych lub uiszczonych na wyodrębniony rachunek Transportowego Dozoru Technicznego;
- 3) wzór i termin przekazywania miesięcznego sprawozdania, o którym mowa w ust. 17;
- 4) tryb i sposób ewidencjonowania oraz termin odprowadzania do budżetu państwa przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego opłat za przeprowadzenie badania technicznego po wyznaczonej dacie.

19. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 18, minister właściwy do spraw transportu uwzględni:

- 1) przypadki odprowadzania opłaty jakościowej oraz uiszczania i odprowadzania opłaty za przeprowadzenie badania technicznego po wyznaczonej dacie, terminy odprowadzania i rozliczania tych opłat oraz konieczność jednolitego postępowania podmiotów obowiązanych do ich pobierania;
- 2) terminy przekazywania miesięcznych sprawozdań oraz konieczność ich ujednoczenia;
- 3) przypadki odprowadzania opłaty za przeprowadzenie badania technicznego po wyznaczonej dacie oraz terminy odprowadzania i rozliczania tych opłat przez podmioty obowiązane do ich pobierania.

20. W przypadku dokonywania opłat, o których mowa w ust. 1, w obrocie bezgotówkowym, za ich uiszczenie uważa się złożenie przez właściciela lub

posiadacza pojazdu dyspozycji obciążenia rachunku bankowego, rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, rachunku płatniczego w instytucji płatniczej lub instytucji pieniądza elektronicznego na podstawie polecenia przelewu bądź za pomocą innego niż polecenie przelewu instrumentu płatniczego.

21. Opłaty, o których mowa w ust. 1, mogą być uiszczone w terminie późniejszym, jeżeli wynika to z umowy zawartej pomiędzy przedsiębiorcą prowadzącym stację kontroli pojazdów a właścicielem lub posiadaczem pojazdu.

Art. 85. 1. Organ właściwy w sprawach rejestracji wpisuje do dowodu rejestracyjnego termin badania technicznego pojazdu w przypadku:

- 1) rejestracji pojazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) zawiadomienia o zmianie stanu faktycznego wymagającej zmiany danych w dowodzie rejestracyjnym, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 76 ust. 1 pkt 3;
- 3) wydania nowego dowodu rejestracyjnego albo wtórnika dowodu rejestracyjnego na wniosek właściciela pojazdu;
- 4) ponownego dopuszczenia pojazdu do ruchu po jego czasowym wycofaniu, o którym mowa w art. 78a, w przypadku wolnego miejsca w dowodzie rejestracyjnym.

2. Po przeprowadzonym badaniu technicznym diagnosta wydaje właścicielowi lub posiadaczowi pojazdu zaświadczenie o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu.

3. Jeżeli pojazd jest zarejestrowany, termin następnego badania technicznego diagnosta wpisuje do zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu po stwierdzeniu pozytywnego wyniku tego badania.

4. W przypadku wolnego miejsca w dowodzie rejestracyjnym w odpowiedniej rubryce, diagnosta wpisuje również do dowodu rejestracyjnego termin następnego badania technicznego.

5. Każdy wpis terminu następnego badania technicznego dokonany w zaświadczeniu o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu lub dowodzie rejestracyjnym opatrzony jest pieczęcią diagnosty zawierającą numer ewidencyjny diagnosty, kod rozpoznawczy stacji kontroli pojazdów oraz podpisem diagnosty.

6. W przypadku wykonania okresowego badania technicznego nie wcześniej niż 30 dni przed wyznaczoną datą badania, termin następnego badania technicznego ustala się licząc od wyznaczonej daty badania.

7. W przypadku wykonania okresowego badania technicznego:

1) wcześniej niż 30 dni przed wyznaczoną datą badania technicznego,

2) po wyznaczonej dacie badania technicznego

- termin następnego okresowego badania technicznego liczy się od daty przeprowadzenia tego badania.

Art. 86. 1. W przypadku gdy w ocenie właściciela lub posiadacza pojazdu istnieje uzasadnione przypuszczenie, że badanie techniczne zostało przeprowadzone z naruszeniem przepisów ustawy, właściciel lub posiadacz pojazdu może, w terminie 2 dni od dnia przeprowadzenia badania technicznego pojazdu przedstawić pojazd do ponownego badania technicznego Dyrektorowi Transportowego Dozoru Technicznego.

2. W przypadku, gdy w ocenie organu rejestrującego istnieje uzasadnione przypuszczenie, że badanie techniczne zostało przeprowadzone niezgodnie z przepisami ustawy, organ rejestrujący kieruje pojazd do ponownego badania technicznego Dyrektorowi Transportowego Dozoru Technicznego.

3. Koszty ponownego badania technicznego przeprowadzanego na wniosek właściciela lub posiadacza pojazdu, o którym mowa w ust. 1, w przypadku braku stwierdzenia naruszeń, o których mowa w ust. 1, pokrywa właściciel lub posiadacz pojazdu.

4. Koszty ponownego badania technicznego przeprowadzanego na wniosek organu rejestrującego, o którym mowa w ust. 2, oraz na wniosek właściciela lub posiadacza pojazdu w przypadku stwierdzenia niezgodności, o których mowa w ust. 1, pokrywane są ze środków zgromadzonych przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego zgodnie z art. 82 ust. 3.”,

b) dodaje się rozdziały 4-6 w brzmieniu:

„Rozdział 4

Stacje kontroli pojazdów

Art. 86a. 1. Badanie techniczne przeprowadza się w:

1) podstawowej stacji kontroli pojazdów albo

2) okręgowej stacji kontroli pojazdów

– z zastrzeżeniem ust. 4 i 8.

2. W podstawowej stacji kontroli pojazdów przeprowadza się:

- 1) okresowe badania techniczne pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t, z zastrzeżeniem pkt 3 i 4 oraz ust. 6;
- 2) dodatkowe badania techniczne w odniesieniu do pojazdów, o których mowa w pkt 1, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6;
- 3) badania techniczne przyczep przeznaczonych do łączenia z pojazdami określonymi w pkt 1, o ile stacja spełnia wymagania, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 86k ust. 1 pkt 1, w zakresie długości stanowiska kontrolnego;
- 4) badania techniczne ciągników rolniczych i przyczep rolniczych w infrastrukturze innej niż stacja kontroli pojazdów zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 81 ust. 22 pkt 1 oraz art. 86k ust. 1 pkt 2, jeżeli przedsiębiorca prowadzący stację kontroli pojazdów spełnia wymagania, w zakresie wyposażenia kontrolno-pomiarowego umożliwiającego przeprowadzenie badań poza stacją kontroli pojazdów.

3. W okręgowej stacji kontroli pojazdów przeprowadza się:

- 1) okresowe i dodatkowe badania techniczne pojazdów, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6;
- 2) badania pojazdów zabytkowych co do zgodności z warunkami technicznymi;
- 3) badania techniczne ciągników rolniczych i przyczep rolniczych w infrastrukturze innej niż stacja kontroli pojazdów zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 81 ust. 22 pkt 1 oraz art. 86k ust. 1 pkt 2, jeżeli przedsiębiorca prowadzący stację kontroli pojazdów spełnia wymagania, w zakresie wyposażenia kontrolno-pomiarowego umożliwiającego przeprowadzenie badań poza stacją kontroli pojazdów.

4. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego przeprowadza:

- 1) dodatkowe badania techniczne pojazdu, w którym dokonano zmian konstrukcyjnych, zmian lub modyfikacji układów i elementów odpowiadających za bezpieczeństwo lub mających wpływ na ochronę środowiska, skutkujących zmianą układu napędowego, zmianą masy, zmianą wymiarów lub zmianą nacisków, zmian konstrukcyjnych powodujących

- zmianę rodzaju pojazdu na autobus lub zmianę rodzaju pojazdu na pojazd specjalny;
- 2) dodatkowe badania techniczne pojazdu, w którym dokonano zmian konstrukcyjnych lub wymiany elementów powodujących zmianę danych w dowodzie rejestracyjnym;
  - 3) umieszczenie numeru nadwozia, podwozia lub ramy, z zastrzeżeniem ust. 7;
  - 4) ponowne badania techniczne, o których mowa w art. 86;
  - 5) badania techniczne pojazdów, o których mowa w art. 81 ust. 14 pkt 1;
  - 6) badania homologacyjne i badania potwierdzające spełnienie odpowiednich warunków technicznych danego pojazdu, o których mowa w art. 70y ust. 2 pkt 1 lit. c, pkt 2 i 3 oraz ust. 7;
  - 7) wykonanie i umieszczenie tabliczki znamionowej zastępczej, z zastrzeżeniem ust. 7.

5. Okresowe i dodatkowe badanie techniczne pojazdu odpowiednio przystosowanego lub wyposażonego zgodnie z przepisami o przewozie towarów niebezpiecznych, dodatkowe badanie techniczne autobusu, którego dopuszczalna prędkość na autostradzie i drodze ekspresowej wynosi 100 km/h, a także pojazdu, dla którego określono wymagania techniczne w przepisach ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych lub ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych oraz badanie co do zgodności z warunkami technicznymi pojazdu zabytkowego, jest przeprowadzane wyłącznie w okręgowej stacji kontroli pojazdów.

6. Dodatkowe badanie techniczne pojazdu, w którym dokonano zmian konstrukcyjnych, zmian lub modyfikacji układów i elementów odpowiadających za bezpieczeństwo lub mających wpływ na ochronę środowiska, skutkujących zmianą układu napędowego, zmianą masy, zmianą wymiarów lub zmianą nacisków, zmian konstrukcyjnych powodujących zmianę rodzaju pojazdu na autobus lub zmianę rodzaju pojazdu na pojazd specjalny, dodatkowe badanie techniczne pojazdu w którym dokonano zmian konstrukcyjnych lub wymiany elementów powodujących zmianę danych w dowodzie rejestracyjnym oraz ponowne badania techniczne, o których mowa w art. 86, jest przeprowadzane wyłącznie przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego, z zastrzeżeniem art. 86m ust. 3 pkt 3.

7. Czynności, o których mowa w ust. 4, Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego może wykonywać w stacji kontroli pojazdów przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego stację kontroli pojazdów, z którym zawarł umowę cywilnoprawną.

8. Na stacjach kontroli pojazdów, o których mowa w ust. 7, czynności o których mowa w ust. 4 wykonują wyłącznie upoważnieni pracownicy Transportowego Dozoru Technicznego.

9. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego wykaz stacji kontroli pojazdów, w których będą wykonywane czynności, o których mowa w ust. 4.

Art. 86b. 1. Działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia stacji kontroli pojazdów jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2168, 2486 i 2290 oraz z 2018 r. poz. 107) i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów.

2. Stacje kontroli pojazdów mogą prowadzić również:

1) służby, o których mowa w art. 86m ust. 1 – w zakresie i na zasadach określonych w art. 86m,

2) inne podmioty niebędące przedsiębiorcami

- pod warunkiem spełnienia wymagań określonych w ust. 5 pkt 4 i 5.

3. Do podmiotów, o których mowa w ust. 2 pkt 2, stosuje się odpowiednio przepisy odnoszące się do przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów.

4. Środki publiczne przekazywane na działalność podstawową podmiotów, o których mowa w ust. 2 pkt 2, nie mogą być wykorzystane w związku z prowadzeniem stacji kontroli pojazdów.

5. Stację kontroli pojazdów może prowadzić przedsiębiorca, który:

- 1) ma siedzibę lub oddział, a w przypadku osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą miejsce wykonywania działalności – na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) nie jest przedsiębiorcą, w stosunku do którego otwarto likwidację lub ogłoszono upadłość;

- 3) nie był prawomocnie skazany za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub umyślne przestępstwo skarbowe - dotyczy osoby fizycznej lub członków organów osoby prawnej;
- 4) posiada wymagane wyposażenie kontrolno-pomiarowe oraz warunki lokalowe gwarantujące wykonywanie odpowiedniego zakresu badań technicznych pojazdów zgodnie z warunkami przeprowadzania tych badań;
- 5) zatrudnia diagnostów.

6. Przepisów ust. 1-4 oraz ust. 5 pkt 1-3 nie stosuje się do Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego w zakresie prowadzenia przez niego stacji kontroli pojazdów.

7. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego przeprowadza na wniosek przedsiębiorcy, po wniesieniu opłaty, sprawdzenie stacji kontroli pojazdów w zakresie, o którym mowa w ust. 5 pkt 4. Z czynności sprawdzających sporządzany jest protokół.

8. Maksymalna wysokość opłaty, o której mowa w ust. 7, nie może przekroczyć 1500 zł.

9. Opłata, o której mowa w ust. 7, stanowi przychód Transportowego Dozoru Technicznego.

10. W przypadku łączenia, podziału lub przekształcenia przedsiębiorcy prowadzącego stację kontroli pojazdów na podstawie przepisów ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1577), przedsiębiorca, powstały w wyniku połączenia, podziału lub przekształcenia, który chce prowadzić stację kontroli pojazdów jest obowiązany poddać się procedurze sprawdzenia, o której mowa w ust. 7.

Art. 86c. 1. Organem właściwym do prowadzenia rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów jest Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest udostępniany w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego, z wyjątkiem danych, o których mowa w art. 86d ust. 2 pkt 6 i 7 oraz w art. 86e ust. 2 pkt 4.

3. Za wpis do rejestru, o którym mowa w ust. 1, pobierana jest:

1) opłata rejestracyjna, stanowiąca przychód Transportowego Dozoru Technicznego;

2) opłata ewidencyjna.

4. Maksymalna wysokość opłaty, o której mowa w ust. 3 pkt 1, nie może przekroczyć 300 zł.

Art. 86d. 1. W celu uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów, przedsiębiorca składa wniosek o wpis do Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego.

2. Wniosek o wpis do rejestru powinien zawierać następujące dane:

- 1) firmę przedsiębiorcy oraz jego adres i siedzibę albo miejsce zamieszkania;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym – o ile przedsiębiorca numer taki posiada, oraz numer identyfikacyjny REGON – o ile przedsiębiorca numer taki posiada;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) – jeżeli podmiot jest obowiązany posługiwać się tym numerem na podstawie przepisów o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników;
- 4) adres stacji kontroli pojazdów przedsiębiorcy;
- 5) zakres badań, jakie przedsiębiorca zamierza przeprowadzać;
- 6) imiona i nazwiska zatrudnionych diagnostów wraz z numerami ich świadectw kompetencji diagnostów;
- 7) numer protokołu ze sprawdzenia, o którym mowa w art. 86b ust. 7, sporządzonego nie wcześniej niż 30 dni przed datą złożenia wniosku, potwierdzającego spełnienie wymagań, o których mowa w art. 86b ust. 5 pkt 4.

3. Wraz z wnioskiem o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów przedsiębiorca składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia stacji kontroli pojazdów, określone w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym.”.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, powinno również zawierać:

- 1) firmę przedsiębiorcy oraz jego adres i siedzibę albo miejsce zamieszkania;
  - 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
  - 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.
5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 86e. 1. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego po złożeniu przez przedsiębiorcę oświadczenia, o którym mowa w art. 86d ust. 3 oraz wniesieniu opłat, o których mowa w art. 86c ust. 3:

- 1) dokonuje wpisu przedsiębiorcy do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów;
- 2) nadaje stacji kontroli pojazdów kod rozpoznawczy;
- 3) wydaje zaświadczenie o dokonaniu wpisu.

2. W rejestrze przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów umieszcza się:

- 1) datę wpisu oraz datę wykreślenia;
- 2) kod rozpoznawczy stacji kontroli pojazdów;
- 3) dane, o których mowa w art. 86d ust. 2, z wyjątkiem adresu zamieszkania, jeżeli jest on inny niż adres siedziby;
- 4) numer protokołu ze sprawdzenia uzupełniającego – jeżeli zostało przeprowadzone.

3. Przedsiębiorca prowadzący stację kontroli pojazdów jest obowiązany do posługiwania się pieczętą zawierającą kod rozpoznawczy stacji kontroli pojazdów zgodną z wzorem, określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 86k ust. 1 pkt 4 lit. c.

Art. 86f. Przedsiębiorca prowadzący stację kontroli pojazdów jest obowiązany przekazać Dyrektorowi Transportowego Dozoru Technicznego:

- 1) informacje o zmianie danych, o których mowa w art. 86d ust. 2.

- 2) informacje o zmianie stanu faktycznego w zakresie wyposażenia kontrolno-pomiarowego lub warunków lokalowych stacji kontroli pojazdów,
- 3) wniosek o wykreślenie z rejestru w związku z zakończeniem prowadzenia działalności w zakresie prowadzenia stacji kontroli pojazdów

-- w terminie 14 dni od dnia zaistnienia zmian lub zakończenia prowadzenia działalności.

Art. 86g. 1. Przedsiębiorca prowadzący stację kontroli pojazdów jest obowiązany uzyskać nowy wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów, w przypadku zmiany:

- 1) zakresu przeprowadzanych badań technicznych;
- 2) stanu faktycznego w zakresie wyposażenia kontrolno-pomiarowego lub warunków lokalowych stacji kontroli pojazdów.

2. Uzyskanie nowego wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów nie jest wymagane w przypadku zmiany stanu faktycznego polegającej na wymianie wyposażenia kontrolno-pomiarowego lub zmianie warunków lokalowych stacji kontroli pojazdów, jeżeli zostały one poddane na wniosek przedsiębiorcy sprawdzeniu uzupełniającemu przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego. Sprawdzenie uzupełniające przeprowadza się po wniesieniu opłaty.

3. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego w toku sprawdzenia uzupełniającego dokonuje weryfikacji posiadania przez przedsiębiorcę wyposażenia kontrolno-pomiarowego lub warunków lokalowych stacji kontroli pojazdów w zakresie zgłoszonym we wniosku, o którym mowa w ust. 2, i podejmuje czynności jak w toku sprawdzenia, o którym mowa w art. 86b ust. 7, w zakresie zgłoszonym przez przedsiębiorcę prowadzącego stację kontroli pojazdów.

4. Protokół ze sprawdzenia uzupełniającego wyposażenia kontrolno-pomiarowego jest załączany do protokołu ze sprawdzenia, o którym mowa w art. 86b ust. 7.

5. Opłata, o której mowa w ust. 2, stanowi przychód Transportowego Dozoru Technicznego.

6. Maksymalna wysokość opłaty, o której mowa w ust. 2, nie może przekroczyć 1500 zł.

7. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w odniesieniu do wyposażenia kontrolno-pomiarowego przekazanego do kontroli metrologicznej lub naprawy, pod warunkiem zawiadomienia Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego o tym przekazaniu w terminie 2 dni od dnia jego dokonania.

8. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 7, dołącza się dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 86k ust.1 pkt 1.

Art. 86h. 1. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego wykreśla przedsiębiorcę z rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów:

- 1) na jego wniosek;
- 2) w przypadku wydania decyzji administracyjnej o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę stacji kontroli pojazdów;
- 3) w przypadku, gdy nie poddał się sprawdzeniu, o którym mowa w art. 86g ust. 2.

2. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli przedsiębiorca:

- 1) złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 86d ust. 3, niezgodne ze stanem faktycznym;
- 2) nie usunął naruszeń warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia stacji kontroli pojazdów w terminie wyznaczonym przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego;
- 3) rażąco naruszył warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia stacji kontroli pojazdów.

3. Rażącym naruszeniem warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia stacji kontroli pojazdów jest niedopełnienie przez przedsiębiorcę prowadzącego stację kontroli pojazdów obowiązków, o których mowa w art. 86i.

Art. 86i. 1. Przedsiębiorca prowadzący stację kontroli pojazdów zapewnia przeprowadzanie badań technicznych pojazdów zgodnie z określonym przedmiotem, zakresem, sposobem i zasadami ich wykonywania, przez osoby posiadające świadectwo kompetencji diagnosty przy użyciu wymaganego wyposażenia kontrolno-pomiarowego oraz w wymaganych warunkach lokalowych.

2. Przedsiębiorca prowadzący stację kontroli pojazdów prowadzi, z wykorzystaniem systemu informatycznego, rejestr wykonanych badań technicznych pojazdów.

3. W rejestrze, o którym mowa w ust. 2, gromadzi się następujące dane:

- 1) identyfikujące pojazd;
- 2) o dowodzie rejestracyjnym lub pozwoleniu czasowym oraz ich wtórnikach;
- 3) o zatrzymaniu dowodu rejestracyjnego lub pozwolenia czasowego;
- 4) techniczne o pojeździe;
- 5) o badaniach technicznych pojazdu.

Art. 86j. 1. Nadzór nad badaniami technicznymi pojazdów oraz przedsiębiorcami prowadzącymi stacje kontroli pojazdów, sprawuje wyodrębniona komórka organizacyjna Transportowego Dozoru Technicznego, zwana dalej „komórką nadzoru TDT”.

2. Czynności kontrolne w ramach nadzoru wykonują pracownicy komórki nadzoru TDT, na podstawie upoważnienia Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego oraz legitymacji służbowej.

3. Czynności kontrolne w ramach nadzoru mogą wykonywać pracownicy komórki nadzoru TDT, którzy:

- 1) posiadają odpowiednie kompetencje techniczne;
- 2) przeszli szkolenie zgodne z normą przenoszącą normę EN ISO/IEC 17020.

4. Pracownicy komórki nadzoru TDT podlegają doskonaleniu zawodowemu w zakresie rozwiązań technicznych zgodnych z aktualnym poziomem wiedzy technicznej oraz obowiązujących wymogów prawnych dotyczących homologacji, rejestracji, badań technicznych pojazdów, w tym również pojazdów specjalnych, aplikacji informatycznych wykorzystywanych w badaniach technicznych pojazdów oraz przeprowadzania badania technicznego pojazdu.

5. Pracownicy komórki nadzoru TDT nie mogą:

- 1) być zatrudnieni na stacji kontroli pojazdów;
- 2) prowadzić działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia stacji kontroli pojazdów;
- 3) prowadzić działalności niedającej się pogodzić z bezstronnością i niezależnością wykonywanych czynności kontrolnych;

4) pozostawać w takim stosunku z przedsiębiorcami prowadzącymi stacje kontroli pojazdów, że może to wpływać na rzetelne i bezstronne wykonywanie przez nich czynności kontrolnych.

6. Pracownicy komórki nadzoru TDT składają oświadczenie o niezachodzeniu okoliczności określonych w ust. 5. Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

7. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego wyłącza pracowników komórki nadzoru TDT od udziału w czynnościach kontrolnych w ramach nadzoru nad stacją kontroli pojazdów w przypadku, gdy pracownicy wykonujący nadzór są powiązani z przedsiębiorcą prowadzącym stację kontroli pojazdów, w taki sposób, że może to powodować konflikt interesów, zagrażać ich niezależności lub wpływać na wykonywane przez nich czynności kontrolne.

8. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące kompetencji oraz zakresu i częstotliwości doskonalenia zawodowego pracowników komórki nadzoru TDT, biorąc pod uwagę specyfikę działań przeprowadzanych w toku czynności kontrolnych, konieczność dysponowania przez pracowników komórki nadzoru TDT odpowiednimi kwalifikacjami oraz wymaganym poziomem wiedzy z zakresu badań technicznych pojazdów.

9. W ramach wykonywanego nadzoru, komórka nadzoru TDT:

- 1) przeprowadza kontrolę i zatwierdza wyniki wybranych losowo badań technicznych pojazdów przeprowadzonych przez stację kontroli pojazdów w okresie 3 miesięcy poprzedzających kontrolę w zakresie:
  - a) analizy wyników przeprowadzonych badań technicznych oraz wykrytych usterek,
  - b) analizy i zatwierdzenia wyniku pomiaru z urządzeń do badania skuteczności i równomierności działania hamulców,

- c) analizy wyniku pomiaru z wieloskładnikowego analizatora spalin silników o zapłonie iskrowym i dymomierza w zakresie emisji szkodliwych substancji,
  - d) prawidłowości prowadzenia rejestru wykonanych badań technicznych pojazdów, o którym mowa w art. 86i ust. 2,
  - e) fotograficznego udokumentowania obecności pojazdu na badaniach, z wyłączeniem pojazdów służb, o których mowa w art. 86m ust. 1;
- 2) przeprowadza, co najmniej raz w roku kalendarzowym, kontrole sprawdzające przedsiębiorców prowadzących stacje kontroli pojazdów – w zakresie:
- a) zgodności z wymaganiami, o których mowa w art. 86b ust. 5,
  - b) prawidłowości wykonywania badań technicznych pojazdów,
  - c) prawidłowości prowadzenia wymaganej dokumentacji,
  - d) weryfikacji wykonania otrzymanych zaleceń pokontrolnych;
- 3) przeprowadza analizę skarg, wniosków, statystyk i wydanych zaleceń pokontrolnych, na podstawie których może również wszczynać doraźne kontrole przedsiębiorców prowadzących stacje kontroli pojazdów, obejmujące w całości albo w części czynności, o których mowa w pkt 1 i 2;
- 4) wydaje zalecenia pokontrolne i wyznacza termin usunięcia naruszeń warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia stacji kontroli pojazdów i wykonywania badań technicznych;
- 5) zakazuje prowadzenia przez przedsiębiorcę stacji kontroli pojazdów w przypadkach, o których mowa w art. 86h ust. 2;
- 6) może wystąpić z wnioskiem do organu rejestrującego o skierowanie na ponowne badanie techniczne, o którym w art. 86 ust. 2, w przypadku uzasadnionego podejrzenia przeprowadzenia badania technicznego pojazdu niezgodnie z przepisami ustawy.

10. Kontrole są przeprowadzane w obecności przedsiębiorcy prowadzącego kontrolowaną stację kontroli pojazdów lub diagnosty, który jest tam zatrudniony.

11. Podczas wykonywania czynności kontrolnych pracownicy komórki nadzoru TDT podlegają ochronie przysługującej funkcjonariuszom publicznym.

12. W ramach prowadzonych kontroli pracownicy komórki nadzoru TDT mają prawo:

- 1) żądania od przedsiębiorcy prowadzącego stację kontroli pojazdów pisemnych lub ustnych wyjaśnień, udostępniania dokumentów i innych nośników informacji oraz udostępniania wszelkich danych mających związek z przedmiotem kontroli;
- 2) wstępu na teren stacji kontroli pojazdów i do pomieszczeń, gdzie są prowadzone badania techniczne w dniach i godzinach, w których jest lub powinna być wykonywana przez przedsiębiorcę prowadzącego stację kontroli pojazdów działalność;
- 3) uczestniczenia w przeprowadzanych badaniach technicznych;
- 4) rejestrowania przeprowadzanej kontroli na nośnikach audiowizualnych.

13. Po przeprowadzeniu kontroli pracownik komórki nadzoru TDT sporządza pisemny protokół z dokonania czynności i stwierdzonego stanu faktycznego. Protokół podpisuje przedsiębiorca lub zatrudniony diagnosta obecny przy kontroli, którzy mogą wnieść do protokołu ewentualne zastrzeżenia lub odmówić jego podpisania. W przypadku odmowy podpisania protokołu, sporządza się stosowną adnotację w protokole.

14. Komórka nadzoru TDT w danym roku kalendarzowym obejmuje kontrolą, o której mowa w ust. 9 pkt 1, nie mniej niż 0,5 % liczby badań technicznych wykonanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w roku poprzedzającym.

15. Komórka nadzoru TDT poddaje analizie statystycznej wyniki uzyskane w toku kontroli, o których mowa w ust. 9 pkt 1-3 i przekazuje je ministrowi właściwemu do spraw transportu do końca czerwca roku następującego po roku objętym analizą.

16. Do kontroli przeprowadzanych przez komórkę nadzoru TDT, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, z wyjątkiem art. 79 ust. 1 oraz art. 82, których nie stosuje się do kontroli, o których mowa w ust. 9 pkt 1 i 3.

Art. 86k. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe wymagania dla stacji kontroli pojazdów przeprowadzających badania techniczne odpowiednio do ich rodzajów oraz zakresów badań;

- 2) zakres niezbędnego wyposażenia i warunki do przeprowadzania badań technicznych ciągników rolniczych i przyczep rolniczych w infrastrukturze innej niż stacja kontroli pojazdów;
- 3) sposób nadawania kodu rozpoznawczego stacji kontroli pojazdów;
- 4) wzory:
  - a) wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów, wniosku o zmianę danych zawartych w rejestrze przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów oraz wniosku o wykreślenie z rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów,
  - b) zaświadczenia potwierdzającego wpis przedsiębiorcy do tego rejestru,
  - c) pieczętek stacji kontroli pojazdów;
- 5) wysokość opłat za:
  - a) wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów,
  - b) sprawdzenie stacji kontroli pojazdów, o którym mowa w art. 86b ust.7,
  - c) sprawdzenie uzupełniające, o którym mowa w art. 86g ust. 2,
  - d) przeprowadzenie badań technicznych pojazdów oraz czynności z tym związanych, o których mowa w art. 81 ust. 1,
  - e) przeprowadzanie badań technicznych tramwajów albo trolejbusów, o których mowa w art. 83 ust. 1.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw transportu uwzględnia:

- 1) warunki techniczne oraz specyfikę konstrukcji pojazdów podlegających badaniu oraz proces zużywania podstawowych części i elementów wyposażenia tych pojazdów mających bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo ruchu oraz postęp techniczny w rozwoju konstrukcji pojazdów;
- 2) wyposażenie kontrolno-pomiarowe oraz warunki gwarantujące wykonywanie odpowiedniego zakresu badań technicznych ciągników rolniczych i przyczep rolniczych zgodnie z warunkami przeprowadzania tych badań oraz potrzebę zwiększenia dostępności przeprowadzania badań technicznych ciągników rolniczych i przyczep rolniczych;
- 3) konieczność zapewnienia jednolitego systemu identyfikacji stacji kontroli pojazdów;

- 4) potrzebę ujednolicenia dokumentów i pieczętek oraz ułatwienie ich identyfikacji, oraz prawidłowego prowadzenia wymaganej dokumentacji;
- 5) koszty związane z wykonywaniem czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 5, w tym, nakład pracy związanej z wykonaniem danej czynności i poziom kosztów jej realizacji oraz zasady proporcjonalności opłat.

Art.86l. Przedsiębiorcy prowadzącemu stację kontroli pojazdów zabrania się:

- 1) pobierania opłat za przeprowadzenie badania technicznego pojazdów w wysokości innej niż określona w przepisach wydanych na podstawie art. 86k ust. 1 pkt 5 lit. d i e;
- 2) przyjmowania i oferowania korzyści materialnych lub osobistych, a także nieodpłatnych usług za przeprowadzenie badania technicznego pojazdu lub w powiązaniu z tym badaniem.

Art. 86m. 1. Do pojazdów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Ochrony Państwa, Straży Granicznej i Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanych przez Służbę Celno-Skarbową, których dotyczą warunki i tryb rejestracji określone w art. 73 ust. 3 oraz w art. 76 ust. 4 pkt 1 oraz pojazdów należących do obcych sił zbrojnych przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie umów międzynarodowych, o których mowa w art. 73 ust. 2b, a także do pojazdów Państwowej Straży Pożarnej nie stosuje się przepisów art. 86b ust. 7 oraz art. 86c-86l.

2. Badania techniczne pojazdów służb, o których mowa w ust. 1, są przeprowadzane:

- 1) przez upoważnione komórki organizacyjne lub stacje kontroli pojazdów prowadzone przez służby, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem obcych sił zbrojnych przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz pojazdów Państwowej Straży Pożarnej;

- 2) w stacjach kontroli pojazdów, o których mowa w art. 86a ust. 1.

3. Komórki organizacyjne lub stacje kontroli pojazdów, o których mowa w ust. 2 pkt 1:

- 1) są upoważnione do przeprowadzania badań technicznych wyłącznie w odniesieniu do pojazdów służb;

2) mogą w ramach współpracy wykonywać badania techniczne pojazdów innej służby niż właściwa dla komórki organizacyjnej lub stacji kontroli pojazdów przeprowadzającej badanie;

3) mogą przeprowadzać badania techniczne oraz wykonywać czynności, o których mowa w art. 86a ust. 4 pkt 2, 3, 4, 5 i 7, o ile posiadają uprawnienia okręgowych stacji kontroli pojazdów.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, badania techniczne pojazdów innej służby niż właściwa dla komórki organizacyjnej lub stacji kontroli pojazdów przeprowadza się na podstawie pisemnej zgody kierownika komórki lub jednostki organizacyjnej, której stacja kontroli pojazdów podlega, albo pisemnego porozumienia zawartego pomiędzy kierownikami tych jednostek organizacyjnych.

5. Nadzór nad stacjami kontroli pojazdów służb, o których mowa w ust. 2 pkt 1, sprawują odpowiednio Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw wewnętrznych, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Agencji Wywiadu, Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Szef Służby Wywiadu Wojskowego, Komendant Służby Ochrony Państwa, Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, minister właściwy do spraw finansów publicznych oraz Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu oraz po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, Komendanta Służby Ochrony Państwa i Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego, a także Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Szefa Służby Wywiadu Wojskowego, określają, w drodze rozporządzenia:

- 1) jednostki lub komórki organizacyjne wyznaczone do nadzoru i upoważnione do wykonywania czynności kontrolnych oraz wydające upoważnienia do przeprowadzania badań technicznych, wzory dokumentów związanych z uzyskaniem upoważnień do wykonywania badań oraz wzór upoważnienia do ich przeprowadzania;
- 2) wymagania w stosunku do komórek organizacyjnych i stacji kontroli pojazdów upoważnionych do przeprowadzania badań technicznych pojazdów;
- 3) wzory dokumentów stosowanych przy badaniach technicznych pojazdów;

- 4) warunki i terminy przeprowadzania badań technicznych pojazdów;
  - 5) sposób i warunki współpracy przy wykonywaniu badań technicznych pojazdów innej służby niż właściwa dla komórki organizacyjnej przeprowadzającej badanie
- uwzględniając warunki techniczne oraz specyfikę konstrukcji pojazdów służb oraz warunki i wymagania gwarantujące wykonywanie odpowiedniego zakresu i częstotliwości badań technicznych tych pojazdów wynikające z przeznaczenia pojazdów służb, o których mowa w ust. 1 oraz konieczność należytej ochrony zadań związanych z bezpieczeństwem państwa, potrzebę ujednoczenia dokumentów oraz właściwej współpracy przy wykonywaniu badań różnych służb.

Rozdział 5

Diagności

Art. 86n. 1. Badania techniczne wykonuje diagnosta zatrudniony w stacji kontroli pojazdów albo diagnosta zatrudniony przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego.

2. Diagnosta przeprowadza badanie techniczne zgodnie z określonym przedmiotem, zakresem i sposobem jego wykonania oraz przy użyciu wymaganego wyposażenia kontrolno-pomiarowego.

Art. 86o. 1. Diagnostą może zostać osoba, która:

- 1) posiada odpowiednie wykształcenie i praktykę;
- 2) ukończyła:
  - a) kurs dla kandydatów na diagnostów, potwierdzony zaświadczeniem o jego ukończeniu albo
  - b) odbyła kształcenie w formie zajęć szkolnych prowadzonych dla uczniów przez szkołę, jeżeli w podstawie programowej kształcenia w danym zawodzie jest przewidziane uzyskanie umiejętności do przeprowadzania badań technicznych pojazdów zgodnie z programem szkolenia kandydatów na diagnostów określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 86y ust. 1 pkt 1 albo
  - c) ukończyła studia wyższe na kierunkach zawierających w programie studiów wszystkie efekty kształcenia odpowiadające efektom szkolenia

wymaganym w programie szkolenia kandydatów na diagnostów określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 86y ust. 1 pkt 1;

- 3) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin kwalifikacyjny na diagnostę przed komisją powołaną przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego;
- 4) nie była prawomocnie skazana:
  - a) za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub umyślne przestępstwo skarbowe,
  - b) za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów.

2. Przez odpowiednie wykształcenie i praktykę, o których mowa w ust. 1 pkt 1, rozumie się:

- 1) wyższe wykształcenie w dziedzinie nauk technicznych uzyskane na kierunku studiów związanych z dyscypliną naukową: mechanika lub transport w zakresie motoryzacji i udokumentowane łącznie 6 miesięcy praktyki w stacji obsługi pojazdów lub stacji kontroli pojazdów, z zastrzeżeniem ust. 3, lub w zakładzie (warsztacie) naprawy pojazdów na stanowisku naprawy pojazdów, albo
- 2) wyższe wykształcenie w dziedzinie nauk technicznych uzyskane na kierunku studiów związanych z dyscypliną naukową: automatyka i robotyka, budowa i eksploatacja maszyn, elektronika, elektrotechnika, mechanika i udokumentowany łącznie 1 rok praktyki w stacji obsługi pojazdów lub stacji kontroli pojazdów, z zastrzeżeniem ust. 3, lub w zakładzie (warsztacie) naprawy pojazdów na stanowisku naprawy pojazdów, albo
- 3) wykształcenie średnie branżowe albo średnie oraz posiadanie dyplomu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe na poziomie technika w zawodzie technik pojazdów samochodowych i udokumentowany łącznie 1 rok praktyki w stacji obsługi pojazdów lub stacji kontroli pojazdów, z zastrzeżeniem ust. 3, lub w zakładzie (warsztacie) naprawy pojazdów na stanowisku naprawy pojazdów, albo
- 4) wykształcenie średnie branżowe albo średnie oraz posiadanie dyplomu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe na poziomie technika albo dyplom technika albo tytuł zawodowy technika w zawodach związanych z motoryzacją i udokumentowane łącznie 3 lata praktyki w stacji obsługi

pojazdów lub stacji kontroli pojazdów, z zastrzeżeniem ust. 3, lub w zakładzie (warsztacie) naprawy pojazdów na stanowisku naprawy pojazdów.

3. Do okresu wymaganej praktyki, o którym mowa w ust. 2, wlicza się maksymalnie 3 miesiące praktyki odbytej na stacji kontroli pojazdów.

4. Do okresu praktyki, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, wlicza się praktykę objętą programem kształcenia na studiach pod warunkiem, że praktyka jest odbywana na podstawie umowy o praktykę absolwencką albo umowy zawartej między uczelnią a stacją kontroli pojazdów, zakładem (warsztatem) naprawy pojazdów lub podmiotem, o którym mowa w art. 86m ust. 2 pkt 1.

5. Praktyka, o której mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, może być nabywana niezależnie od daty uzyskania wykształcenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 i 2.

Art. 86p. 1. Dokumentem stwierdzającym uprawnienia diagnosty do wykonywania badań technicznych jest świadectwo kompetencji diagnosty.

2. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego jest organem właściwym do wydawania, zawieszania, przywracania i cofania świadectwa kompetencji diagnosty.

3. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego wydaje na wniosek zainteresowanego, po wniesieniu opłaty, w drodze decyzji administracyjnej, świadectwo kompetencji diagnosty jeżeli osoba ubiegająca się o jego wydanie spełnia wymagania, o których mowa w art. 86o ust. 1. Opłata stanowi przychód Transportowego Dozoru Technicznego.

4. Maksymalna wysokość opłaty, o której mowa w ust. 3, nie może przekroczyć 300 zł.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań, o których mowa w art. 86o ust. 1, oraz dowód uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 3.

6. W przypadku stwierdzenia podczas kontroli nieprawidłowości co do przedmiotu, zakresu lub sposobu wykonania badania technicznego przez diagnostę innych, niż określone w ust. 7 pkt 1, Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego może wydać postanowienie o obowiązku:

- 1) usunięcia przez diagnostę w wyznaczonym terminie stwierdzonych nieprawidłowości;

- 2) ukończenia przez diagnostę w terminie trzech miesięcy warsztatów doskonalenia zawodowego.

7. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego zawiesza, w drodze decyzji administracyjnej, świadectwo kompetencji diagnosty w przypadku:

- 1) naruszenia przez diagnostę obowiązków, o których mowa w art. 86r ust. 1 pkt 3;
- 2) bezskutecznego upływu terminów, o których mowa w ust. 6.

8. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego przywraca diagnoście, w drodze decyzji administracyjnej, świadectwo kompetencji diagnosty w przypadku usunięcia naruszeń stanowiących podstawę zawieszenia świadectwa.

9. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego cofa diagnoście świadectwo kompetencji diagnosty, w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku:

- 1) zaprzestania spełniania wymagań, określonych w art. 86o ust. 1 pkt 4;
- 2) rażącego naruszenia przepisów dotyczących badań technicznych.

10. Rażącym naruszeniem przepisów dotyczących badań technicznych jest:

- 1) przeprowadzenie badania technicznego bez wymaganego wyposażenia kontrolno-pomiarowego;
- 2) wydanie zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym, niezgodnego ze stanem faktycznym lub dokonanie wpisu w dowodzie rejestracyjnym niezgodnego ze stanem faktycznym.

11. W przypadku cofnięcia diagnoście świadectwa kompetencji diagnosty, kolejne świadectwo kompetencji diagnosty może zostać mu wydane:

- 1) nie wcześniej niż po upływie 2 lat od dnia, w którym Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego cofnął świadectwo kompetencji diagnosty oraz
- 2) po ponownym odbyciu przez diagnostę wymaganego szkolenia, o którym mowa w art. 86o ust. 1 pkt 2, oraz zdaniu egzaminu kwalifikacyjnego.

12. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego informuje przedsiębiorcę prowadzącego stację kontroli pojazdów, w której diagnosta wykonuje badania techniczne, o zawieszeniu, przywróceniu lub cofnięciu świadectwa kompetencji diagnosty oraz o zmianie jego statusu w rejestrze diagnostów.

13. Decyzjom, o których mowa w ust. 7-9, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 86q. 1. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego prowadzi w systemie teleinformatycznym rejestr diagnostów.

2. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego w przypadku:

- 1) wydania świadectwa kompetencji diagnosty – nadaje diagnoście numer ewidencyjny, wpisuje go do rejestru diagnostów oraz wydaje mu zaświadczenie o wpisie;
- 2) zawieszenia świadectwa kompetencji diagnosty – wpisuje informacje o zawieszeniu w rejestrze diagnostów;
- 3) przywrócenia świadectwa kompetencji diagnosty – wpisuje informacje o przywróceniu w rejestrze diagnostów;
- 4) cofnięcia świadectwa kompetencji diagnosty – wpisuje informacje o cofnięciu w rejestrze diagnostów.

3. W rejestrze diagnostów umieszcza się:

- 1) dane diagnosty:
    - a) numer ewidencyjny,
    - b) imię i nazwisko,
    - c) numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę kraju, który wydał ten dokument,
    - d) adres zamieszkania;
  - 2) dane dotyczące nazwy, adresu i kodu rozpoznawczego stacji kontroli pojazdów, w której diagnosta jest zatrudniony – po uzyskaniu tych danych od przedsiębiorcy prowadzącego stację kontroli pojazdów;
  - 3) informacje o statusie wydanego diagnoście świadectwa kompetencji diagnosty.
4. Informacje, o których mowa w ust. 2 oraz dane, o których mowa w ust. 3 pkt 1 lit a i b są jawne.

Art. 86r. 1. Diagnosta jest obowiązany:

- 1) rzetelnie i bezstronnie wykonywać swoje obowiązki;
- 2) uczestniczyć co dwa lata w dwudniowych warsztatach doskonalenia zawodowego;

- 3) przekazywać Dyrektorowi Transportowego Dozoru Technicznego:
  - a) informacje o zmianie danych, o których mowa w art. 86o ust. 1 pkt 4 oraz art. 86q ust. 3 pkt 1 lit. b i d – w terminie 14 dni od dnia tej zmiany,
  - b) zaświadczenie potwierdzające uczestnictwo w warsztatach doskonalenia zawodowego, nie później niż 14 dni po upływie dwuletniego okresu od dnia wpisu do rejestru diagnostów albo ukończenia ostatnich warsztatów doskonalenia zawodowego.

2. W przypadku, gdy zaistnieją okoliczności, które w ocenie diagnosty nie zezwalają na przeprowadzenie badania technicznego pojazdu w sposób rzetelny i bezstronny, zgodnie z posiadaną przez niego wiedzą, diagnosta odstępuje od przeprowadzenia badania technicznego pojazdu i zawiadamia o zaistniałych okolicznościach Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego.

3. Diagnosta podlega wyłączeniu od wykonania badania technicznego w przypadku, gdy w związku z badaniem:

- 1) pozostaje z właścicielem lub posiadaczem pojazdu w takim stosunku prawnym, że wynik badania może mieć wpływ na jego prawa lub obowiązki;
- 2) jest małżonkiem, krewnym lub powinowatym do drugiego stopnia właściciela lub posiadacza pojazdu;
- 3) jest osobą związaną z przedsiębiorcą prowadzącym stację kontroli pojazdów lub zatrudnionym przez niego diagnostą z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli;
- 4) był świadkiem lub biegłym;
- 5) jest osobą, przeciwko której wszczęto postępowanie dyscyplinarne lub karne.

Art. 86s. 1. Przedsiębiorca prowadzący stację kontroli pojazdów jest obowiązany do przekazywania Dyrektorowi Transportowego Dozoru Technicznego informacji o zatrudnieniu albo ustaniu zatrudnienia diagnosty niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 7 dni od zaistnienia tego zdarzenia.

2. Obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się do diagnostów przeprowadzających badania techniczne w komórkach organizacyjnych lub na stacjach kontroli pojazdów, o których mowa w art. 86m ust. 2 pkt 1.

Art.86t. 1. Kursy dla kandydatów na diagnostów i diagnostów oraz warsztaty doskonalenia zawodowego prowadzi ośrodek szkolenia diagnostów, zwany dalej „ośrodkiem szkolenia”.

2. Kursy i warsztaty, o których mowa w ust. 1, są realizowane zgodnie z programem i obejmują:

- 1) część teoretyczną przeprowadzaną w formie wykładów i ćwiczeń;
- 2) część praktyczną w zakresie przeprowadzania badań technicznych.
3. Część praktyczną przeprowadza się w okręgowej stacji kontroli pojazdów.
4. Ośrodek szkolenia wydaje zaświadczenia o ukończeniu:

- 1) kursu dla kandydatów na diagnostów,
- 2) kursu dla diagnostów,
- 3) warsztatów doskonalenia zawodowego

– pod warunkiem uczestnictwa we wszystkich przewidzianych w programie zajęciach.

Art. 86u. 1. Ośrodek szkolenia może prowadzić przedsiębiorca, który:

- 1) posiada warunki lokalowe odpowiednie do zakresu prowadzonego kursu lub warsztatów doskonalenia zawodowego, w tym:
  - a) salę wykładową,
  - b) pomieszczenie biurowe;
- 2) dysponuje miejscem do prowadzenia ćwiczeń i zajęć praktycznych;
- 3) zapewnia prowadzenie kursów lub warsztatów doskonalenia zawodowego przez wykładowców posiadających:
  - a) dokumenty potwierdzające uprawnienia diagnosty albo wyższe wykształcenie w dziedzinie nauk technicznych uzyskane na kierunku studiów związanych z dyscypliną naukową: mechanika lub transport w zakresie motoryzacji,
  - b) udokumentowaną co najmniej 5-letnią praktykę zawodową w dziedzinie związanej z motoryzacją,
  - c) udokumentowane uczestnictwo co dwa lata w seminariach przeprowadzanych przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego obejmujących przepisy dotyczące badań technicznych pojazdów;

- 4) posiada zbiory odpowiednich przepisów oraz pomoce i środki dydaktyczne zapewniające prowadzenie zajęć zgodnie z obowiązującym programem kursu lub warsztatów doskonalenia zawodowego;
- 5) nie był prawomocnie skazany za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub umyślne przestępstwo skarbowe - dotyczy osoby fizycznej lub członków organów osoby prawnej;
- 6) w stosunku do którego nie została otwarta likwidacja lub nie ogłoszono upadłości.

2. Seminaria, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. c, przeprowadza Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego nie rzadziej niż raz na kwartał w danym roku kalendarzowym.

3. Za uczestnictwo w seminariach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. c, pobierana jest opłata. Opłata stanowi przychód Transportowego Dozoru Technicznego i jest wnoszona przed rozpoczęciem seminariów.

4. Maksymalna wysokość opłaty, o której mowa w ust. 2, nie może przekroczyć 400 zł.

Art. 86v. 1. Działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia.

2. Działalność gospodarczą w zakresie prowadzenia ośrodków szkolenia mogą prowadzić również jednostki organizacyjne niebędące przedsiębiorcami, które spełniają wymagania określone w art. 86u ust. 1.

3. W stosunku do jednostek organizacyjnych, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy odnoszące się do przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia.

4. Środki publiczne przekazywane na działalność podstawową podmiotów, o których mowa w ust. 2, nie mogą być wykorzystane w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 1.

5. Rejestr przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia prowadzi Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego.

6. Wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia jest dokonywany na wniosek przedsiębiorcy zawierający następujące dane:

- 1) firmę przedsiębiorcy oraz jego adres i siedzibę albo miejsce zamieszkania;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym – o ile przedsiębiorca numer taki posiada oraz numer identyfikacyjny REGON – o ile przedsiębiorca numer taki posiada;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) – jeżeli podmiot jest obowiązany posługiwać się tym numerem na podstawie przepisów o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników;
- 4) adres prowadzenia działalności;
- 5) adres stacji kontroli pojazdów – wraz z określeniem tytułu prawnego oraz okresu, na jaki przedsiębiorca posiada tytuł prawny do dysponowania stacją kontroli pojazdów na potrzeby szkolenia.

7. Do wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia, przedsiębiorca dołącza oświadczenie o następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane są mi i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia, określone w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.”.

8. Oświadczenie powinno również zawierać:

- 1) firmę przedsiębiorcy oraz jego adres i siedzibę albo miejsce zamieszkania;
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

9. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 7, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

10. Za wpis do rejestru pobierana jest opłata. Opłata stanowi przychód Transportowego Dozoru Technicznego.

11. Maksymalna wysokość opłaty, o której mowa w ust. 10, nie może przekroczyć 600 zł.

12. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego dokonuje, po wniesieniu opłaty, o której mowa w ust. 10, wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia i wydaje zaświadczenie o dokonaniu wpisu, nadając przedsiębiorcy numer w rejestrze dla ośrodka szkolenia.

13. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego w rejestrze przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia umieszcza dane, o których mowa w ust. 6, z wyjątkiem adresu zamieszkania, jeżeli jest on inny niż adres siedziby.

14. Przedsiębiorca prowadzący ośrodek szkolenia jest obowiązany przekazać Dyrektorowi Transportowego Dozoru Technicznego informacje o:

- 1) zmianie danych, o których mowa w ust. 6, w terminie 14 dni od dnia tej zmiany;
- 2) zakończeniu prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia – w terminie 14 dni od dnia zakończenia prowadzenia działalności.

Art. 86w. 1. Nadzór nad przedsiębiorcami prowadzącymi ośrodki szkolenia sprawuje komórka nadzoru TDT.

2. Komórka nadzoru TDT przeprowadza kontrole okresowe co najmniej raz w roku kalendarzowym.

3. Kontrole okresowe, o których mowa w ust. 2, są prowadzone w zakresie:

- 1) zgodności z programem i właściwej realizacji kursów i warsztatów, o których mowa w art. 86t ust. 1;
- 2) właściwych warunków prowadzenia przez przedsiębiorcę ośrodka szkolenia.

4. Do kontroli okresowych, o których mowa w ust. 2, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

5. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego wydaje decyzję administracyjną o wykreśleniu z rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia w zakresie prowadzenia kursów i warsztatów doskonalenia zawodowego, jeżeli przedsiębiorca:

- 1) złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 86v ust. 7, niezgodnie ze stanem faktycznym;
  - 2) rażąco naruszył warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia.
6. Rażącem naruszeniem warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia jest:
- 1) prowadzenie kursu lub warsztatów doskonalenia zawodowego niezgodnie z programem;
  - 2) prowadzenie kursu lub warsztatów doskonalenia zawodowego niezgodnie z warunkami, o których mowa w art. 86u ust. 1;
  - 3) wystawienie zaświadczenia o ukończeniu kursu lub warsztatów doskonalenia zawodowego bez odbycia przewidzianych w programie zajęć.

Art. 86x. 1. Egzaminy dla kandydatów na diagnostów oraz diagnostów przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego.

2. Za egzamin pobierana jest opłata. Opłata stanowi przychód Transportowego Dozoru Technicznego i jest wnoszona przed rozpoczęciem egzaminu.

3. Maksymalna wysokość opłaty, o której mowa w ust. 2, nie może przekroczyć 500 zł.

4. Na egzaminie wykorzystuje się pytania egzaminacyjne pochodzące z katalogu pytań zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw transportu. Katalog pytań składa się co najmniej z 300 pytań.

5. Egzamin dla kandydatów na diagnostów lub diagnostów obejmuje:

- 1) część teoretyczną składającą się z:
  - a) części testowej,

- b) zadania otwartego obejmującą wiedzę i kwalifikacje kandydata na diagnostę lub diagnosty dotyczące w szczególności obszarów mechaniki, dynamiki, dynamiki pojazdu, silników spalinowych, technologii materiałów, elektroniki, elektryki, elektronicznych układów pojazdów, technologii pojazdu, metod badania, oceny usterek, obowiązujących wymogów prawnych w zakresie homologacji, rejestracji, badań technicznych pojazdów, w tym również pojazdów specjalnych, aplikacji informatycznych wykorzystywanych

w badaniach technicznych pojazdów oraz przeprowadzania badania technicznego pojazdu;

2) część praktyczną polegającą na:

- a) przeprowadzeniu badania technicznego pojazdu w zakresie określonym przez komisję egzaminacyjną,
- b) wydaniu oceny z zakresu stanu technicznego badanego pojazdu,
- c) wypełnieniu dokumentów stosowanych w przypadku tego badania.

6. Katalog pytań oraz pytania wykorzystane na egzaminie nie stanowią informacji publicznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933).

7. Kandydat na diagnostę lub diagnosta, w przypadku negatywnego wyniku części teoretycznej egzaminu, może zwrócić się do Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego z wnioskiem o ponowną ocenę tej części egzaminu.

Art.86y. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) program szkolenia kandydatów na diagnostów, diagnostów oraz warsztatów doskonalenia zawodowego;
- 2) sposób powoływania i tryb pracy komisji egzaminacyjnej;
- 3) tryb, szczegółową formę, warunki oraz sposób przeprowadzania egzaminu dla kandydatów na diagnostów i diagnostów;
- 4) tryb i sposób rozpatrywania wniosku o ponowną ocenę egzaminu;
- 5) szczegółowe wymagania w zakresie warunków lokalowych i wyposażenia dydaktycznego ośrodków szkolenia;
- 6) sposób i warunki przeprowadzania seminariów dla wykładowców w ośrodkach szkolenia diagnostów;
- 7) sposób:
  - a) postępowania z dokumentami związanymi z prowadzeniem kursów, egzaminów i warsztatów doskonalenia zawodowego oraz wzory stosowanych dokumentów,
  - b) prowadzenia dokumentacji przez ośrodki szkolenia;
- 8) wzór:

- a) wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia,
- b) zaświadczenia potwierdzającego wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia;
- 9) sposób nadawania numeru ewidencyjnego ośrodka szkolenia;
- 9) wysokość opłat za:
  - a) egzamin dla kandydatów na diagnostów oraz diagnostów,
  - b) wpis do rejestru, o której mowa w art. 86v ust. 10,
  - c) seminaria, o których mowa w art. 86u ust. 3.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister uwzględnia:

- 1) osiągnięcie właściwego poziomu wiedzy i umiejętności niezbędnych do przeprowadzania badań technicznych pojazdów, obejmujących w szczególności obszary mechaniki, dynamiki, dynamiki pojazdu, silników spalinowych, technologii materiałów, elektroniki, elektryki, elektronicznych układów pojazdów, technologii pojazdu, metod badania, oceny usterek, obowiązujących wymogów prawnych w zakresie homologacji, rejestracji, badań technicznych pojazdów, w tym również pojazdów specjalnych, aplikacji informatycznych wykorzystywanych w badaniach technicznych pojazdów oraz przeprowadzania badania technicznego pojazdu;
- 2) konieczność zapewnienia sprawności działania komisji egzaminacyjnych i właściwego doboru jej członków;
- 3) potrzebę zapewnienia należytych wymagań organizacyjno-technicznych do przeprowadzania kursów w zależności od rodzaju i zakresu kursu;
- 4) zapewnienie jednolitych standardów przeprowadzania egzaminu dla kandydatów na diagnostów i diagnostów;
- 5) zapewnienie możliwości weryfikacji wyników części teoretycznej egzaminu;
- 6) potrzebę zapewnienia należytych warunków organizacyjno-technicznych do przeprowadzania kursów;
- 7) należytej ochrony dokumentacji związanej z prowadzeniem kursów i warsztatów;
- 8) konieczność ujednolicenia stosowanych dokumentów;

- 9) koszty związane z wykonywaniem czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 9, w tym, nakład pracy związanej z wykonaniem danej czynności i poziom kosztów jej realizacji oraz zasady proporcjonalności opłat;
- 10) posiadanie właściwego poziomu wiedzy dla prowadzenia zajęć dydaktycznych w zakresie przeprowadzania badań technicznych pojazdów, obejmującego w szczególności obszary mechaniki, dynamiki, dynamiki pojazdu, silników spalinowych, technologii materiałów, elektroniki, elektryki, elektronicznych układów pojazdów, technologii pojazdu, metod badania, oceny usterek, obowiązujących wymogów prawnych w zakresie homologacji, rejestracji, badań technicznych pojazdów, w tym również pojazdów specjalnych, aplikacji informatycznych wykorzystywanych w badaniach technicznych pojazdów oraz przeprowadzania badania technicznego pojazdu.

3. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór zaświadczenia o wpisie do rejestru diagnostów;
- 2) wzór świadectwa kompetencji diagnosty oraz sposób ustalania numeru ewidencyjnego diagnosty;
- 3) wzór wniosku o wydanie świadectwa kompetencji diagnosty;
- 4) wzór pieczętki diagnosty;
- 5) wysokość opłaty za wydanie świadectwa kompetencji diagnosty.

4. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw transportu uwzględnia:

- 1) potrzebę ujednoczenia dokumentów i pieczętek, w celu ułatwienia ich identyfikacji;
- 2) potrzebę zapewnienia ujednoczonych procedur ustalania numerów ewidencyjnych diagnostom;
- 3) koszty związane z wydawaniem świadectwa kompetencji diagnosty.

Rozdział 6

Krajowy Punkt Kontaktowy do spraw badań technicznych pojazdów

Art. 86z. 1. Tworzy się Krajowy Punkt Kontaktowy do spraw badań technicznych odpowiedzialny za wymianę informacji z krajowymi punktami kontaktowymi innych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz z Komisją

Europejską, w zakresie stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/45/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie okresowych badań zdatności do ruchu drogowego i ich przyczep oraz uchylającej dyrektywę 2009/40/UE.

2. Krajowy Punkt Kontaktowy do spraw badań technicznych prowadzi Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego.”;

20) w art. 129g uchyla się ust. 5;

21) po art. 140m dodaje się art. 140ma oraz art. 140mb w brzmieniu:

„Art. 140ma. Przedsiębiorca prowadzący stację kontroli pojazdów, który:

1) wbrew obowiązkowi określonymu w art. 86i ust. 1 dopuszcza do przeprowadzenia badania technicznego pojazdu:

a) przez osobę nie posiadającą ważnego świadectwa kompetencji diagnosty,

b) niezgodnie z określonym przedmiotem, zakresem, sposobem i zasadami jego wykonania,

c) bez wymaganego wyposażenia kontrolno-pomiarowego oraz warunków lokalowych;

2) wbrew obowiązkowi określonymu w art. 84 ust. 2 nie przekazuje w wyznaczonym terminie opłaty jakościowej

– podlega karze pieniężnej w wysokości do 10000 zł.

Art. 140mb. Diagnosta, który przeprowadza badanie techniczne pojazdu:

1) niezgodnie z określonym przedmiotem, zakresem, sposobem i zasadami jego wykonania,

2) bez wymaganego wyposażenia kontrolno-pomiarowego

– podlega karze pieniężnej w wysokości do 2000 zł.”;

22) w art. 140n:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 140n. 1. Kary pieniężne, w sprawach określonych w art. 140m, art. 140ma oraz art. 140mb, nakładane są w drodze decyzji administracyjnej.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Kary pieniężne, o których mowa w art. 140ma oraz art. 140mb, nakłada Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kary pieniężne, o których mowa w:

1) ust. 2 pkt 1 stanowią dochód budżetu państwa;

- 2) ust. 2 pkt 2 i ust. 2a stanowią przychód Transportowego Dozoru Technicznego.”,
- d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Do kar pieniężnych, o których mowa w art. 140m, art.140ma oraz 140mb, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu IVa Kodeksu postępowania administracyjnego.”,
- e) po ust. 6 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:
- „7. Kary pieniężne, o których mowa w art. 140m, art. 140ma i art. 140mb, podlegają przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;
- 23) w załączniku nr 1 do ustawy w kolumnie 3:
- a) lp. 3 otrzymuje brzmienie:
- „a) o naciskach osi nie większych od dopuszczalnych dla danej drogi,
b) o rzeczywistej masie całkowitej nie większej od dopuszczalnej,
c) o szerokości nieprzekraczającej 3,2 m,
d) o długości nieprzekraczającej:
– 15 m dla pojedynczego pojazdu,
– 23 m dla zespołu pojazdów,
e) o wysokości nieprzekraczającej 4,3 m;”,
- b) lp. 7 otrzymuje brzmienie:
- „a) o wymiarach lub rzeczywistej masie całkowitej większych od wymienionych w kategoriach I-VI;
b) o naciskach osi przekraczających wielkości przewidziane dla dróg o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi napędowej do 11,5 t;”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 200, 106 i 138) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 14 w ust. 2 w pkt 18 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 19 i 20 w brzmieniu:

„19) opłata za przeprowadzenie badania technicznego po wyznaczonej dacie, o której mowa w art. 84 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1260, z późn. zm.5));

20) opłata przeznaczona na zapewnienie prawidłowej jakości badań technicznych pojazdów, o której mowa w art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym.”;

2) w art. 22 po ust. 1aa dodaje się ust. 1ab w brzmieniu:

„1ab. Kosztem uzyskania przychodów dla podatników prowadzących stacje kontroli pojazdów są również:

a) przekazana opłata za przeprowadzenie badania technicznego po wyznaczonej dacie, o której mowa w art. 84 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym,

b) odprowadzona opłata przeznaczona na zapewnienie prawidłowej jakości badań technicznych pojazdów, o której mowa w art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym;”;

3) w art. 23 w ust. 1 po pkt 16e dodaje się pkt 16f w brzmieniu:

„16f) opłaty za przeprowadzenie badania technicznego po wyznaczonej dacie, o której mowa w art. 84 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, uiszczonej przez właściciela lub posiadacza pojazdu;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2343, 2175, 2201 i 2369 oraz z 2018 r. poz. 317) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 w ust. 1 w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12 i 13 w brzmieniu:

„12) opłata za przeprowadzenie badania technicznego po wyznaczonej dacie, o której mowa w art. 84 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1260, z późn. zm⁶⁾);

---

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 1926 oraz z 2018 r. poz. 79, 106, 138 i 317.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 1926 oraz z 2018 r. poz. 79, 106, 138 i 317.

13) opłata przeznaczona na zapewnienie prawidłowej jakości badań technicznych pojazdów, o której mowa w art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym.”;

2) w art. 15 po ust. 1aa dodaje się ust. 1ab w brzmieniu:

„1ab. Kosztem uzyskania przychodów dla podatników prowadzących stacje kontroli pojazdów są również :

a) przekazana opłata za przeprowadzenie badania technicznego po wyznaczonej dacie, o której mowa w art. 84 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym,

b) odprowadzona opłata przeznaczona na zapewnienie prawidłowej jakości badań technicznych pojazdów, o której mowa w art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym;”;

3) w art. 16 w ust. 1 po pkt 19e dodaje się pkt 19f w brzmieniu:

„19f) opłaty za przeprowadzenie badania technicznego po wyznaczonej dacie, o której mowa w art. 84 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, uiszczonej przez właściciela lub posiadacza pojazdu;”.

Art. 4. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1040, 1555 i 2201 oraz z 2018 r. poz. 317) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 44 w ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wydawanie świadectw dopuszczenia pojazdów do przewozu niektórych towarów niebezpiecznych, oraz wykonywanie innych zadań określonych w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych;”;

b) w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) opracowywanie projektów aktów prawnych dotyczących warunków technicznych pojazdów, homologacji typu pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, badań technicznych pojazdów oraz drogowego przewozu towarów niebezpiecznych.”;

2) w art. 45 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego jest organem właściwym w sprawie badań technicznych pojazdów.”;

3) po art. 45 dodaje się art. 45a w brzmieniu:

„45a. W TIDT funkcjonuje wyodrębniona organizacyjnie komórka sprawująca nadzór nad badaniami technicznymi pojazdów, przedsiębiorcami prowadzącymi stacje

kontroli pojazdów oraz przedsiębiorcami prowadzącymi ośrodki szkolenia diagnostów.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1827, z późn. zm.⁷⁾) w załączniku do ustawy w części I w ust. 36:

- 1) w kolumnie 2 uchyla się pkt 1;
- 2) w kolumnie 4 uchyla się pkt 2.

Art. 6. W ustawie z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 893 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60 i 1089) w art. 3 w ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) art. 75a, art. 86b oraz art. 86v ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1260, z późn. zm.⁸⁾);”.

Art. 7. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 169) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Marszałek województwa na podstawie protokołu sporządzonego przez przewodniczącego komisji, w terminie 14 dni od dnia przeprowadzenia egzaminu, wydaje kierowcy zaświadczenie ADR. Zaświadczenie ADR przesyła się kierowcy za zwrotnym potwierdzeniem odbioru na adres wskazany przez kierowcę.”;

2) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. 1. W przypadku utraty zaświadczenia ADR, jego zniszczenia w stopniu powodującym nieczytelność, a także zmiany stanu faktycznego wymagającego zmiany danych w nim zawartych, na pisemny wniosek osoby zainteresowanej marszałek województwa w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, przesyła kierowcy, za zwrotnym potwierdzeniem odbioru, na adres wskazany we wniosku:

- 1) wtórnik dokumentu pod warunkiem złożenia marszałkowi województwa wraz z wnioskiem oświadczenia o utracie dokumentu, pod rygorem odpowiedzialności

---

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 624, 1273, 1529, 1543, 1566, 2361 i 2486 oraz z 2018 r. poz. 107.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 1926 oraz z 2018 r. poz. 79, 106, 138 i 317.

karnej wynikającej z art. 233 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. z 2017 r. poz. 2204 oraz z 2018 r. poz. 20 i 305) albo

2) nowy dokument.

2. Osoba zainteresowana dokonuje zwrotu zniszczonego dokumentu oraz dokumentu wymagającego zmiany danych osobowych w chwili otrzymania nowego dokumentu lub wtórnika.

3. Osoba, która po uzyskaniu wtórnika odzyskała utracony dokument, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązana zwrócić ten dokument marszałkowi województwa.

4. Marszałek województwa, w chwili otrzymania od osoby dotychczas posiadanego zaświadczenia ADR, unieważnia je przez odcięcie lewego rogu o powierzchni co najmniej 1 cm² i przechowuje w dokumentacji o której mowa w art. 28.

5. W celu przedłużenia ważności zaświadczenia ADR kierowca jest obowiązany, w okresie 12 miesięcy poprzedzających datę upływu ważności zaświadczenia ADR, ukończyć kurs ADR doskonalący i złożyć z wynikiem pozytywnym egzamin, o którym mowa w art. 20 ust. 2 pkt 4. Po spełnieniu tych wymagań marszałek województwa przedłuża ważność zaświadczenia ADR na okres kolejnych 5 lat od dnia upływu terminu ważności dotychczasowego zaświadczenia ADR, wydając nowe zaświadczenie ADR.”.

Art. 8. Do dnia 1 stycznia 2023 r. badania techniczne tramwajów oraz badania techniczne trolejbusów w części elektrycznej, oprócz Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego, mogą być wykonywane przez następujące jednostki:

- 1) Krajowy Instytut Polityki Przestrzennej i Mieszkalnictwa w Warszawie;
- 2) Instytut Pojazdów Szynowych „TABOR” w Poznaniu;
- 3) Instytut Transportu Politechniki Śląskiej w Katowicach;
- 4) Instytut Pojazdów Szynowych Politechniki Krakowskiej w Krakowie.

Art. 9. Do postępowań w zakresie nadawania numerów nadwozia, podwozia lub ramy oraz wyrażania zgody na wykonanie i umieszczenie tabliczek znamionowych zastępczych, wszczętych a nie zakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 10. Do postępowań w zakresie kontroli stacji kontroli pojazdów, wszczętych a nie zakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 11. Do postępowań w sprawie nakładania kar pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ostateczną decyzją, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 12. 1. Wpisy do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów dokonane przez starostów na podstawie art. 83a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, stają się wpisami do rejestru prowadzonego przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego na podstawie art. 86c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Prowadzone przez starostów postępowania w sprawie wpisania, wykreślenia i zmian w rejestrach przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlegają umorzeniu z mocy prawa.

3. Starosta właściwy ze względu na miejsce wykonywania działalności przekazuje Dyrektorowi Transportowego Dozoru Technicznego dane z rejestru oraz dokumentację przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów wpisanych do rejestru:

- 1) do dnia ogłoszenia niniejszej ustawy - w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy;
- 2) od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy - niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 13. 1. Uprawnienia wydane diagnostom przez starostów przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność i uprawniają do wykonywania badań technicznych do dnia wydania świadectwa kompetencji diagnosty, nie dłużej niż przez okres 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 8.

2. Diagnosty, którzy uzyskali uprawnienia, o których mowa w ust. 1, są obowiązani do odbycia, w okresie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, pierwszych warsztatów doskonalenia zawodowego i przekazania do Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego zaświadczenia potwierdzającego uczestnictwo w tych warsztatach.

3. Zakres tematyczny warsztatów doskonalenia zawodowego, o których mowa w ust. 2, powinien uwzględniać nowe elementy programu szkolenia wymagane zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 86y ust. 1 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Diagnosty nieposiadający uprawnień do wykonywania pełnego zakresu badań technicznych w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, powinni w okresie 24 miesięcy od dnia jej wejścia w życie uzupełnić posiadane uprawnienia.

5. Diagnosty, o których mowa w ust. 4, spełniający wymagania na podstawie przepisów dotychczasowych i zatrudnieni na podstawowych stacjach kontroli pojazdów w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, którzy nie uzupełnili posiadanych uprawnień w okresie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, mogą wykonywać badania techniczne wyłącznie na podstawowej stacji kontroli pojazdów.

6. Osoby, które do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy spełniły wymagania, o których mowa w art. 84 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, mogą złożyć wniosek o uzyskanie uprawnienia diagnosty na podstawie przepisów dotychczasowych, w okresie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

7. Do postępowań w sprawie wydania uprawnienia diagnosty:

- 1) wszczętych a niezakończonych przez starostę do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy,
- 2) prowadzonych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, w przypadku osób, o których mowa w ust. 6

– stosuje się przepisy dotychczasowe.

8. Osoby, które zgodnie z ust. 6, uzyskają uprawnienie diagnosty po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy są obowiązane w okresie 24 miesięcy od dnia uzyskania tych uprawnień do odbycia pierwszych warsztatów doskonalenia zawodowego i przekazania do Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego zaświadczenia potwierdzającego uczestnictwo w tych warsztatach.

9. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego w przypadkach, o których mowa w ust. 2 lub 8, na podstawie zaświadczenia potwierdzającego uczestnictwo w warsztatach doskonalenia zawodowego, wydaje diagnoste na jego wniosek w terminie 30 dni od dnia złożenia zaświadczenia, świadectwo kompetencji diagnosty i wpisuje go do rejestru, o którym mowa w art. 86q ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

10. Starosta, który wydał albo cofnął uprawnienie diagnoste, przekazuje Dyrektorowi Transportowego Dozoru Technicznego wykaz w postaci elektronicznej zawierający imię i nazwisko diagnosty, jego numer PESEL lub w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę kraju, który wydał ten dokument, datę urodzenia, numer uprawnienia, zakres uprawnienia, datę

przyznania uprawnienia albo datę cofnięcia uprawnienia, w przypadku uprawnień wydanych albo cofniętych:

- 1) do dnia ogłoszenia niniejszej ustawy - w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy;
- 2) po dniu ogłoszenia niniejszej ustawy do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy - bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 14. 1. W przypadku pojazdów, o których mowa w art. 71 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do czasu następnego okresowego badania technicznego pojazdu dokumentem stwierdzającym dopuszczenie do ruchu pojazdu, jest dowód rejestracyjny z wpisanym terminem następnego badania technicznego pojazdu albo pozwolenie czasowe.

2. Właściciel przyczepy lekkiej marki SAM, dla której od dnia pierwszej rejestracji minęło więcej niż 5 lat, obowiązany jest przedstawić ją do badania technicznego w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 15. Do pojazdów zabytkowych, o których mowa w art. 2 pkt 39 ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, zarejestrowanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 16. Numery nadwozia, podwozia lub ramy nadane i umieszczone w pojazdach oraz tabliczki znamionowe zastępcze wykonane i umieszczone w pojazdach, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność.

Art. 17. 1. Do dnia 31 grudnia 2020 r. wykładowcy prowadzący kursy lub warsztaty doskonalenia zawodowego w ośrodkach szkolenia diagnostów są zwolnieni z obowiązku, o którym mowa w art. 86u ust. 1 pkt 3 lit. c ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Pierwsze seminaria dla wykładowców, o których mowa w ust. 1, Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego przeprowadza nie później niż do dnia 31 grudnia 2019 r.

Art. 18. Do dnia 31 grudnia 2019 r. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego przekazuje organom właściwym do spraw rejestracji pojazdów informację o nadanych numerach nadwozia, podwozia lub ramy.

Art. 19. Opłatę ewidencyjną, o której mowa w art. 86c ust. 3 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, pobiera się od wpisów do rejestru przedsiębiorców prowadzących stacje kontroli pojazdów dokonanych po dniu 31 grudnia 2018 r.

Art. 20. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 86 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 86m ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 21. 1. W latach 2018–2027 maksymalny limit wydatków Transportowego Dozoru Technicznego będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 592 750 000 zł, z tym że:

- 1) 2018 r. – 48 180 000 zł;
- 2) 2019 r. – 50 910 000 zł;
- 3) 2020 r. – 54 640 000 zł;
- 4) 2021 r. – 55 790 000 zł;
- 5) 2022 r. – 55 180 000 zł;
- 6) 2023 r. – 66 000 000 zł;
- 7) 2024 r. – 62 420 000 zł;
- 8) 2025 r. – 62 530 000 zł;
- 9) 2026 r. – 70 660 000 zł;
- 10) 2027 r. – 66 440 000 zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 1 wprowadza się mechanizm korygujący polegający na ograniczeniu wydatków przeznaczonych na sfinansowanie zadań, o których mowa w art. 82 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Minister właściwy do spraw transportu monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz w razie potrzeby wdraża mechanizm korygujący.

Art. 22. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 19 lit. b w zakresie art. 86u, 86v i art. 86y ust. 1 pkt 8 i pkt 9 lit. b, art. 6, art. 8, art. 10, art. 13 ust. 10 oraz art. 14 ust. 2, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 2 lit. a-g, pkt 3, 5 oraz pkt 6, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 3) art. 1 pkt 15, pkt 16 lit. a tiret 1 i 3 oraz pkt 17, które wchodzi w życie w dniu 1 stycznia 2020 r.;
- 4) art. 1 pkt 19 lit. b w zakresie art. 86j:
  - a) ust. 9 pkt 1 lit. c, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.,
  - b) ust. 14, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.